

காந்தேநாலிக்க வாரவெளியிடு
(செய்தித்தாளாகப் பதில் பெற்றது)
சந்தியலேந

பாகுகாவலன்

ஸ்ரீ ஸ்ரீதி

மலர் 98 இத. 29
ஆடி 29, 1972

யாழின் கிசை மீட்டினுய்-எமிலே!
வாழும் திசை காட்டினுய்.

கா ற் றி லு ம்

யாழ் மறை மாவட்டமே ஆயர் ஆற்றிய செயல் களின் மையமாக விளங்கியபோதிலும், அவர் அகில இலங்கையின் பொதுநலத்திலும், தேவையிலும் ஆவ லும், அக்கறையும் உள்ளவராக இருந்தார். இலங்கையின் வடபகுதியே அவர் சேவையின் தளமாக இருந்தாலும் அவரது கண்ணேட்டம் எல்லா வரம்புகளையும் கடந்திருந்தது. குடும்ப பின்னணியும், விரிந்தகல்வியறிவும், வெளிநாடு சென்று பெற்ற நிறைந்த அனுபவங்களும் அவரின் பரந்த சிந்தனை சக்தி யாவும் சேர்ந்து அவரை ஒரு சிறந்த பேரரிஞர் ஆக்கின.

கல்லூரி மாணவனுயிருந்த காலம் தொடக்கம், மரணம் அவரை இவ்வகுவிலிருந்து பிரித்தாலம் ஈருகநான் அவரை அறிவேன். அவரின் மலர்ந்த முகம் அன்பையும், கருணையையும் பொழுந்ததென்றால் அவரின் உறுதியான மனத் திண்மையும், வளிமையுமே கூடிய பலம்வாய்ந்ததாய் அவரின் நிர்வாகக் கடமைகளை சுமுகமாக நிறைவேற்ற உதவி புரிந்தன. பலரின் அபிப்பிராயங்களுக்குச் செவிமுத்தாலும், ஈற்றில் அவர் எடுக்கும் முடிவு தீர்க்கமானது, உறுதியானது, இத்தகைய முடிவுக்கு வரும் பண்பே அவரைப் பெருந்தகையோனுக்கி மக்களின் ஆயராகத் துலங்க வழி வகுத்தது.

அப்பட்டமாகத் தோற்றமளிக்காத பல புதிய மாற்றங்களை தன் மாவட்டத்தில் புகுத்தி உற்சாகமும், ஊக்கமும் அளித்துள்ளார். ஏரிமலைபோல வெடித்துக் கிளம்பிய இக்கட்டான சூழ்நிலைகள் பற்பல எழுந்த போதும் மனம் தளராது உறுதியாகச் செயலாற்றினார். மேலும் அவர் ஒரு குறிக்கப்பட்ட மதத் தலைவராக மட்டும் விளங்கவில்லை. அவரின் ஆற்றல்கள், திறமைகள் நாட்டை ஒருவாக்கும் தலைவர்களில் ஒருவராக அவரை மதிக்கச் செய்தன. அதனால் அவர் கத்தோலிக்கரால் மட்டுமல்ல, இந்து மக்களாலும் போற்றப்பட்டார். குடாநாட்டிற்கு அப்பாலும் அவர் ஒரே இனவாதியாக அல்ல ஒரு தேசபக்கனங்கவே அறியப்பட்டு வந்தார். அதற்குச் சான்றுக, அதுவும் கடந்த ஞாயிறுதினமே கலாச்சார இலாகாவின் செயலர் திரு. நிசங்க விஜயரட்ன அவரைப்பற்றிப் பாராட்டிப் பேசினார். புகழ்பெற்ற இவர் மதத்தைப்பற்றிப் பேசுகையில் “எமிலியானுஸ்பிள்ளை ஆண்டகை நமது நாட்டின் சமய வளர்ச்சியில் பெரிதும் ஈடுபட்ட ஒருவர்” எனக் கூறினார். யாழ் ஆசனக் கோவிலின் மத்தியில் வைக்கப்பட்டிருந்த அவரின் பூதவட்டித் திரளான மக்கள் பார்த்தவண்ணம் செல்லும்வேளை ஆயாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டபின் கூறிய வார்த்தைகளை ஒருவேளை நினைவுகூர்வர் “தன்னியே மறந்து பிறரின் சேவைக்குத் தன்னியே அர்ப்பனித்து வாழ்வைத் தியாகம் செய்வதே வாழ்க்கையின் இலட்சியமாய்த் திகழுவேண்டும்”.

மறைந்த ஆயர் இந்த இலட்சியத்தின் எடுத்துக் காட்டாக வாழ்ந்தார் என்பதைக் கூறித் தெரியவேண்டியதில்லை.

வானாஹமின் : 20-7-72.
(Regie Michael, Editor, Daily Mirror.)

க
ல
ப்
க
தே

எமில் என்ற புதிர் அருட்டிரு. F. J. ஸ்ரீராஸ்ஸலாஸ், M. A., (London)

ஆயர் எமிலிபானுஸ் 17-7-72-ல் காலமானார். அவர் மரணம் திடை மரணமாதவின் அதன் உண்மை பலருக்கு ஒரு எண்வுபோன்றே தோன்றிற்று. வெண்ணென்பதை திரண்பவரும் பொழுதுதான் உடைந்தது போன்று, அவர் முடிவு அர்த்தமற்றதாக, புரிய முடியாத ஒன்றாத தோன்றிற்று. கடந்த 23 வருடங்களாக ஆயர் அவர்கள் இறைவனின் மந்தையை வழி நடத்தினாலும், இதன் இடையே அவர் கண்ட எதிர்ப்புள்ளும், ஈட்டிய சாதனைள்ளும் தோல்விகளும் அவர்மரணத்தின் முன்னிலையில் ஒரு புதிய ஒளியில் தோற்றம் கொடுத்த, புதிய ஒரு கருத்தை வெளிக்காட்டிற்று.

கடந்த பலதுண்டுகளாக ஆயர் ஆற்றிய அரும் பெருஞ் சேவைகளைக் கண்ணேக்கின், நம் ஆயரைப் பற்றி ஒருபேருண்மை தெளிவாக்கிறது. அவர் வாழ்வு, அவர் செயல்கள் இலகுவில் நாம் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத பலதும்சங்களை அடக்கியிருந்தது. இனைக் கமுடியாத கிரு துகுவங்கள் அவரில் கலக்கு நின்றன, பலவேளைகளில் முழு முரண்பாடான இருக்காளைகள் அவரில் சங்கம்ஜூவதை அவதானிக்கமுடிக்கிறது. சுநுங்கக்கறின் கவிசேஷம் கூறுகின்ற “Sign of Contra-diction” “எதிர்க்கப்படும் அறிகுறிபாக” அவர் வாழ்வு அழைக்கிறது.

அவர் ஆயராகுமுன்னே பாடசாலைகளின் அதிபாரியிருந்தார். எவ்வித்துறையில் தேங்கிக்கிடந்த அப்போள்தலிக்க வசதிகளைத் தன் கூரிய புத்தியினால் மதிப்பிட்டு, இத்துறையே வருங்காலத் திருச்சபையில் உயிரென மதித்துச் செயல்பட்டத் தொடங்கினார். கத்தோலிக்க பாடசாலைகளை — ஆசிரியர்களைத் தன் கண்ணென்ப பேர்த்திவாழ்க்கார். இறுதிவரை பல எதிர்ப்பு, இன்னவள்ளுமத்தியில் எஞ்சியிருந்த பாடசாலைகளில் இவர் கொண்டிருந்த அக்கறை இவ்வண்மையை ஐயமின் நில் காட்டிற்று.

இக்காலத்தில்கூட இவருக்குப் பிரண்ணதாவும் கிடைத்தது என்று சொல்லிகிட முடியாது. இவர் கொண்டந் சீர்திருத்தங்களுக்கு எதிர்ப்புக்கள் பல இருந்தன. போன்போக் கிலேயே போய்க்கொண்டிருக்கப்படும் என்றனர் கிளர். எவ்வித்துறையைத் தவிர்த்தி, வேறுதுறையில் அதிகமான அப்போள்தலிக்க வசதிகள் இருக்கின்றன என்றனர் வேறுகிளர். இதனையே இதே எல்லித்துறை பில்கட இவர் வருக்கும் திட்டத்தை விட வேறு கோர்த்தியான திட்டங்களும் இருக்கின்றன என்றனர் எஞ்சியோர்.

இவ்வேறுபட்ட எதிர்ப்புகளை மத்தியில்கூட, தன் இலட்சியமங்களைக் கையிடவர்போலத் தோன்றினும் இறுதியில் அவர் எசுமானின் நன்றானமியங்போன்று தெய்வீக அறவுடையின் பெரும்பகுதியை இறைவனின் காஞ்சியங்களில் சேர்க்கமுடிக்கது. இலட்சியம், எதிர்ப்பு, பின்வாட்கள் ஆனாலும், இறுதிவெற்றி எமிலுக்கே,

ஆயர் எமில் 1950-ம் ஆண்டு ஆடி 18-ம் நாள் மேற்றிராசனப் பொறுப்பேற்றார். ஆயர்பதவியேற்று நீண்ட காலம் நிலைத்துழுவோர் வெதுகிலரே. தன் ஆயர் அலுவலில் தெய்வீக முதிர்க்கியடைய ஆஸ்தவன் அவருக்கு 23வருடங்களை அருட்கொட்ட யென வழக்கினால் போலு. இந்த 23வருடங்களும் இலகுவான வருடங்கள் இருக்கின்றன என்றனர் எஞ்சியோர்.

எள்ள இருக்கவில்லை. இதன் முதற்பகுதி திருச்சபையினுள் இருங்க பள வகளை அடந்தி, அதன் சீவிபத்தைப் பெருக்குவதில் சென்றது. அதன்பின் வெளியேஇருந்து திருச்சபைக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களை நீக்குவதில் சென்றது. எஞ்சியிருந்த 2, 3வருடங்கள் புதியதொருத்தை கொட்கிச்செல்ல செய்யப்பட்ட ஆயத்தங்கள் அவர் மரணத்தால் தடைப்பட்டு நின்னன.

முதன்முசலாக இம்மண்ணிலே ஒரு தமிழ் ஆயர். இதுாவது பிற நாட்டவரே யாழ் திருச்சபையின் ஆயர்களாயிருக்கனர். ஆனால் இன்றே இங்காட்டின் சொந்தமான ஒருவன் இல்லீழுத்திதுநாட்டின் தமிழ்இறை மக்களுக்கு வழிகாட்டியானால் இவன் வாழ்க்கைப் பாதைவழியே காத்துக்

கிடங்க பயங்கர இடையுறுதனை எவ டங்களின் பங்குதல் இதற்குச் சான்று. ருமே அறியவில்லை.

அவர் ஆயர்ப்பதவி ஏற்றபொழுது மக்ஸ்தபில் பிரிவுகளும், பின்வுகளும் நிறைவே இருந்தன. எதிர்ச் சக்திகள் பல கேணவங்களிலும் இருந்து தோன்றின. ஆயர் இவற்றைப்பெல்லாம் ஒழுந்து வரும்படுத்த அயராது உழைத்தார். அவர் ஏற்படுத்த முனைத்த ஒருமைப்பாடு ஒற்றுமையையும், புதிய பின்வரலையுமே ஏற்படுத்தின. துறைமுகம் கிட்டுக் களம்பியக்கப்பல் எதிர்பாராத பெறும்புயலில் அசப்பட்டதுபோன்ற முதல் பத்துவருடங்களும் ஒற்றுமையை உருவாக்குவதிலேயே செலவிடப்பட்டன. ஆனால் ஒழுந்து வருமையோ, தூத்துக்கூடிய கணபோன்ற தோன்றியது. தேவ ஆவியின் பலத்தினாலும், அவர் வழிநடாத்துதலினும் அன்றி வேறானவகையிலும் இத்தனை எதிர்ப்புகளையும் ஒருவர் சமாளித்திருக்க முடியாது. ஆயரின் விருதுவாக்கியம், “Unitas in Vinculo Caritatis” ‘அன்பென்னும் சங்கிளியில் ஒருமைப்பாடு’ அன்றைய நிலைக்கு அன்று உருவாக்கிட்டதாலும், இன்று உருவாக்கிட்டதுதான். இறுதிவெற்றி ஆயர் எமிலுங்கே.

இத்தனை எதிரிடையரின் மத்தியில் அவர் விருதவாக்கு ஒருசவால். அவர் பருப்பட்டு உழைத்த ஒற்றுமையிலே யில்கூட தணிகாமாக யாழ்ப்பாணத் திருச்சபை புதிய புரட்சிகாமரான ஒதுபாரதயில் சென்வத்தொகிற்று, யாழ் திருச்சபை என்னும் கலம் இந்தையரை சென்றதினைநின்க புதியதோர் தினகரோக்க விரைந்தது. 1950—1960 ஆண்டுகளே இப்புதிய திருப்பதி தின் முதல் ஆண்டுகளாம். வேறெலூரு வர் இத்தனை எதிர்ப்புகளின் மத்தியில் தணிகாமாகச் செயலாற்ற தயக்கி யிருப்பர். ஆயரோ இருந்த எதிர்ப்புகளின் இடையேகூட வேறுபக்கமாகச் செயலில் இருங்கினார். புரிக்கு கொள்ள முடியாத அவர் வாழ்வின் ஓர் அமைச் சிதை. இவ்வாண்டுகளே ஆயர் எமிஸிபானின் பொற்றாலமும் என்னாம். இவ்வருடங்களிலே வேய யாழ் திருச்சபை என்னும் மங்கை புதிய மேய்ப்பு கிளங்களைத் தேடிச் சென்றது. புதிய குடியேற்ற திட்டங்களில் கத். ஆலயங்களும், குடிகளும் எழுங்கள். பெருகிப் பலுமத்தொடங்கின, கிளிகாஷ்சி, மாங்குளம், பன்றி விரிச்சான் முதலிய குடியேற்ற திட்ட

இங்களின் பங்குகள் இதற்குச் சான்று. இங்காலத்திலேயே இவர் பாட சாலைகளையும் சிறப்புறங்களையும் செய்தார். என்கென்கு தேவை ஏற்பட்டதோ அங்கும் கொண்டிருக்கிற அந்த வர்த்தான்மை அரசாங்கம் உதவ முன்வராவிட்டால்கூட, புதிய பாடங்களை கண்டு விடுவினார். நாற்றுக் கணக்கில் கட்டிடங்கள், தளபாடங்கள், ஆயிரக்கணக்கில் அவர்க்கீழ்க்கிருந்து இயங்கி னர் ஆசிரியர்கள். அவர் கணவுகள் நன்வாகினா. அவர் உயிரே பன்னிக்கூடங்கள் தானே.

இவரின் தலைகாணிப்பின் கீழ் மட்டு
ஆலயத் திருவிழக்கள் ஒரு புதுமெது
கு பெற்றன. வழிபாட்டு முறைகள்,
சிர்க்குத்தம் பெற்றன. பக்கீப் பழிக்
கும் மிஸ்சாரூனி ஆலயத்தையும் வீதிகளையும் அவங்கரித்தது. ஒவிபெருக்க
கள் எங்கும் செப்பதோல் முழுங்கிள.
இன்று மடுத்திருப்பது அடைத்திருக்கும் உண்ணதனிலைக்கும் எமில் ஆயர்
அவர்களே முக்கியகாரணமாகும். மடுத்தி உப்பதியில் உண்ணைப் பக்கிடைப்ப
பரப்ப முன்னின்று அயாதுலஸ்மூத்தையர் எம்பங்குள்ளில் குருட்டுப் பக்கிடை
களை வழிக்க முனைந்தா.

Carவைக்குருக்கள் காலங்கிதொட்டு
ஒத்தோலிக்கரின் விசுவாசவாழ்வு
நோவில் திருநாட்டக்ளையே மூம்யமாகக்
ஏற்று இப்பக்கவங்தது. நோவில்
திருவிழாக்கள் பொதுமக்கள் மத்தியில்
பக்தியை அணைப்பிடாது வைத்தக்
காப்பாற்றின. இருந்தும் ஆழ்வாசு திரு
விசுவாசத்தையும், பக்தியையும் வளர்க்க
சுடுவதில்லை. சமூக ஊழிகள்,
சாதிப்பிரிவினைகள் குடும்ப போட்டி
களை வளர்த்தன. வீண ஆடம்பாங்
களையும் செலவுகளையும் அதிகரித்தன.
கிறிஸ்துபிரோனின் ஏழையை, அன்பு,
தாழ்வை நிறைந்த நந்தசுப்பித்தும்,
இதற்கும் எத்தனை முரண்பாடு. அர்த்த
மற்ற அத்தனையையும் நீங்க அபராது
உழைத்தார், பெநுகிக்கீட்டாத பூசல்
களை அகற்றினார். பாரம்பரியத்தை
அழிக்கின்றார்; பக்தி குஸ்திகிட்டதே
என்று ஒலமிட்டனர் பல்தாகள். விசு
வாசம் வரண்டுவிட்டதுன்று வீண
க்கை வளர்த்தனர் வீர விசுவாகிகள்.
இதுள்ளரம் அர்த்தமற்ற பேச்சல்
வாவா? மடுவில் மரியன்னையின் உண்ண
மைப் பக்தியை வளர்க்க முன்னிச்சூ
ஆயர் எப்படி பக்தியை அதிகரிக்கும்
முறைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி பிட
முடியும். அவர் வாழ்வில் பலர் புர்

யாது நின்ற சிலை இதுதான் இருதுரு
வங்கள்; உண்மை நெறியும் குருட்டிப்
பக்தியும் ஆயன் எழிலில் மோதி மறை
கின்றன. அவர் வித்திட்டு வளர்க்க
முயன்ற உண்மைப் பக்தியே யாழ்.
தத்தோலிக்காரர் 2-ம் வத்திக்கான் சங்கத்
தின் பின் எழுந்த அதிர்ச்சிகளை ஓர்
தளசிற்காவது தாங்கும் வலிஞமையைக்
கொடுத்தது.

யாழ்ப்பானைத் திருச்சபையில் மக்கள் தொகை பெருகிறது. ஆயரும் எழுந்த தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய புதிய பங்குகளை உருவாக்கினார். பங்குகளுக்குத் தேவையானவர்கள் மேற்றிராசனப் பங்குக் குருக்கள். இதுகாறும் மேற்றிராசனப்பங்குகளில் அமல் மரிதியாகின்னோ பெரும்பாலும் சேவை புரிந்தனர்.

மேற்றிராசனக் குருக்களோ வெகு
சொற்பப்பேர். ஆயிரிக் கண்ணானிப்
பில் புதிய இலட்சியங்களோடு உரு
வாகி மேற்றிராசனக் குருமார்பலர்
வெளிவந்தனர். அவர்கள் தொகை வரு
டாவருடம் பேருக்கிறது. தம் குருக்கள்
பரித்திபெற அவர்கள் ரோமாபுரிக்கும்,
அயரிக்காவுக்கும், இந்தியாயின் கூ
ங்களாகிய பூதை, பங்காரூர், சென்னை,
திருச்சி முதலியவற்றிற்கும் அனுப்பி
ஏர். இவ்வளவு முண்ணேற்றத்தின்
மத்தியிலும் அவர் ஒற்றுமைக்காக
வடுத்த முயற்சிகள் தோல்தியாகத்
தேங்கிறது. ஆனால் அவர் மனத்
சலிக்கவில்லை. தோல்வி, பின்வாங்கல்
இவற்றின் மத்தியில்கூட எவரும் எதிர்
பாராத வகையில் முண்ணேற்றம். எதிரி
டைகள் மத்தியில்கூட மனம்கோடு
மல் தோல்வின்து ஒப்புக்கொண்டே
ஆயர் எமிள் இறதிபில் வெற்றி ஈட்டித்
ஏர்.

1960-ம் ஆண்டு திவங்கைத் திருச் சபையின் வாழ்வில் ஒரு பேரிடி. ஆயர் எமில் தன் கண்ணனப் போற்றிவந்த பாடசாலைகள் பறிபோயின. இத்தனை ஆண்டுகளாக அப்போஸ்தலிக் கூர்வ முடன் பேணிவளர்த்த பாடசாலைகள் போனது அவர் வாழ்விலிழுந்த ஒரு பேரிடியாகும். வாழ்வின் பெரும் ஆதிர்ச்சிகள் மத்தியில்கூட அவர் ஓர் ஆண்மாவுக்காக ஒரு மேற்கிராசனம் நடந்தால்கூட அது பெறும்” என்ற புனித சலேசியார் கற்றிற்கு அமைய தன் இறதி முடிகவுறராயும் எஞ்சி யிருந்த நான்குபாடசாலைகளையும் காப் பாற்றி வந்தனர். தம் இலட்சியத்தை

திலைகாட்டியே போயினர். வாழ்வில்
படும் தொன்றி, வீழ்ச்சி முற்றம்
முடிந்தவிட்டது என்ற வேளையில்கூட
அம்பு முடிந்தது என்று ஒப்புக்கொண்
கூட இறுதிவரை தன் உல்லைச்சாலை
களைக் காத்து வெற்றிவரைக் குடிவிட
தார் ஆயர் எமில் அவர்மனப்போக்கு
பரிசுதா?

1963 ஜூம் ஆண்டில் தொடங்கிய
2-ம் வத்தித்தோன் சங்கம், திருச்சபை
யில் பெரும் மாற்றங்களையும் அதிர்ச்சிகளையும், மறுமலர்ச்சியையும் ஏற்படுத்திற்று. சங்கத்தின் முடிவுகளை இங்கு இவர் செயல்படித்த விளைவைப் பலர் புகைக்கலாமார். ஆயர் அவர்கள் உள்ளது தில் ஒரு புரட்சிவாதி, மறுபலர்ச்சிக் கென பல திட்டங்களைத் திட்டினார். அதேவேளையில் நம் மக்களின் அறிவாகமயையும், குறுகிய மனப்போக்கையும் கண்கு அளவிட்டதார். நம் பகுதிகளில் அவர் தொணர்த் தவறிபாட்டுச் சிர்திதழுதங்களை உற்ற நோக்கின், அவர் போக்கு புலனுகும். உள்ளது திலே புரட்சிவாதி, இதயத்திலே தூப்பமை; ஆன்மாவில் ஆழ்த் திறையண்பு. ஆனால் பலருக்கு அவர் பிறப்போக்குவாதி; பழையப் பிரியர்; மாற்றங்களுக்கு எதிரானவர் எனத் தொன்றினார். பிறப்போக்கு வாதியாகவும், பழையப் பிரியாராவும் தேவன்றிக்கொண்டே, பாழ் திருச்சபையில் பல புரட்சிவாரர்களை மொன்மாகச் சூகித்தார்.

(13-ମ୍ ପକ୍ଷମ୍ ପାର୍କ୍‌କ)

எழியோன் எமல் !

நோயென் குக்கள்

குருக்களாலும் மக்களாலும்
 'எமில்'ன அன்புத்தும்ப அழகுக்
 கப்பட்ட யாழ், ஆயர் மகாவந், டாக்
 டர் எமிலியரனுவபிள்ளை ஆண்டகை
 யின் மறைவானது இலங்கைத் திருச்
 சபைக்கும் குறிப்பாக யாழ்ப்பான
 மேற்றிராசனத்திற்கும் ஒரு பேரி
 யுப்பு, இவ்வது மரணம் யாழ் ரேமன்
 கத்தோலிக்க திருச்சபையைத்
 தாயை இமுந்த சேயின் நிலைக்குள்
 ளாக்கியது.

எவ்வரையும் இலகுவில் கவரும் தன்மையினால் சுகலர் மனத்திலும் இடம்பெற்றிருந்த ஆயர் தம் பதினி யின் அங்கல்தீற்கும், ஆடம்பரத்திற் கும் தம்மை ஆளாக்காது வெற்றுக் கால்களுடனும், வெண்ணிற அங்கீடிடுவும் சாதாரணமானவைப்போல் எளிமையே உருவாக யாழ். ஏகரவீதி களில் கடமாடினார். தம் மதத்தினர்க்கு மன அமைதியையும், ஆறு விலையும் அளிக்கும் பொருட்டு கடல்கடந்து செல்வதற்கும் தயங்காத இவர் வாழ்க்கையின் உயர்மட்டத்தில் இருப்பவருடன் பழகியபோதும் ஏழைகளின் ஆயர்னவும் போற்றப்பட்டார். துவக்காக்குவேண்டிய உலோ

காயுத ஆர்மீக ஆற்றல்களை வழங்
குவதற்கும் இவர் என்றுமே பின்
நின்றதில்லை.

இலக்கையின் பலபகுதிகளிலும் இருந்து மடுத் திருப்பதிக்கு மக்கள் சென்று வழிபடவேண்டிய வசதிகளையும் செய்துகொடுத்தவர் இவரே. சிறந்த நல்லூயின் பண்புகளுக்கு இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்த நம் ஆயர் சாதிக்கட்டுக்கோப்புகளைத் தகாத்து எவ்வித வேறுபாடுமின்றித் தொண்டாற்றினார். மக்களின் தேவைகளை அரசாங்க உதவிபெற்றுப் பூர்த்தி ஆக்கியதுடன் இவர்களின் நலனுக்காகவும் அரும்பாடுபட்டுத் தொண்டாற்றிய ஆயருக்கு யாழிப்பானைக் குடாநாடு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

1958-ம் ஆண்டு அழுவில் இருந்த அவசரகாலச் சட்டம், இனக்கலவரம் ஆகிய இன்னல்கட்டு நாடு இலக்காகி இருந்த இக்கட்டான காலசட்டத்திலும், பெரும் புயவினால் நாடு சேதமுற்றிருந்தபோதும்நாட்டுலன்கருதித் தொண்டாற்றினார். இத்தகைய வேலோகளில் இவர் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் கண்ணி யமாகவும் அமைத்தியாகவும் பணியாற்றி யமைக்கிறப்பிடத் தக்கது,

மரபுவழிவந்த கொள்கைகளும் சம்பிரதாயங்களும் பழைய பழக்க வழக்கங்களும் சமுதாயத்தில் நன்கு வேறுஞ்சி இருந்த காலசட்டத்தில் இவர் வளர்ந்ததினால் காலவெள்ளத் தின் தீவிர மாறுதல்களுக்கு யாழ்ப் பாணத் திருச்சபை உள்ளாவதை விரும்பியதில்லை. ஆயினும் காலத் தின் மாற்றங்கட்கு ஏற்பத் தமது இலட்சியங்களைப் புனரமைத்துக் கொள்வதில் தாராள கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தார். தாம் உயிர்வாழ்வ தற்கு இறைவனில் நம்பிக்கைகொண்டு உணவுக்கும், அவரது அருட்கொடைகட்கும் இரந்துமிற்கும் மனிதர்கள் மனிதாபிமான ரீதியில் மதிக்கத் தக்கவர்கள்எனும் மறைக்கமுடியாத உண்மையை எமிலியா நுஸ்பிள்ளீ ஆண்டகை விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

யாழ்ப்பாண மேற்றிரசன சங்கம்
மறைந்த ஆயருக்காக திருப்பலி

மறைந்த நம் ஆயர் எமிவியானுஸ்பிள்ளை ஆண்டகை அவர்களின் ஆன்மசாந்திக்காக யாழ். மேற்றிராசன ஆலயத் தில் ஆவணி மாதம் 4-ந் திகதி வெள்ளிக்கிழமை மாலை 6-00 மணிக்கு மரித்தோர் பாடற்பூசை யாழ். மேற்றிராசன சங்கத்தின் பேரால் ஒப்புக்கொடுக்கப்படும். சங்க அங்கத் தினரும் மற்றைய விசுவாசிகளும் இத்திருப்பவியில் பங்கு பற்றி ஆண்டகையின் ஆக்தும இளைப்பாற்றிக்காக மன்றாடிக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றோம்.

எஸ். எம். ஜே. லூயிஸ்,
செயலாளர்.

மண்ணிலே நான்கண்ட மனிதரில் தெய்வம்

— அழுது, இளவாலை —

நெஞ்சம் நோகும் நினைவு
 முகத்தினில் கருணை நோக்கும்
 மூர்க்கரை அணைக்கும் போக்கும்
 கைத்தினைக் கருதா வாழ்வும்
 சுந்தரச் சிரிப்பும் தொண்டும்
 அகத்தினில் ஆயர் நெஞ்சம்
 அறிவுரை சொரியும் நாவும்
 நுகத்தினைச் சமந்த போக்கும்
 நோகுதே நினைக்க ஒயோ!

சுசனார் பறித்த பூ

குழலினில் இனிய பேச்சு
 குவிந்திடும் உதட்டில் ஞானம்
 தழலினில் தூய வாழ்வு
 தாயினும் பெரிய அன்பு
 பழுகுதற் கருமைப் பண்பு
 பயனினைக் கருதாச் சேவை
 இளவிய நெஞ்சம் எல்லாம்
 சுசனார் பறிக்கும் பூவோ?

நல்லாயன்

கல்லொடு பொல்லா முள்ளும்
 காட்டொடு புதரும் தாண்டி
 கொல்லவே பாயும் வேங்கை
 கொடும்புளி நரிகள் கூச
 மெல்லவே அடக்கி, யேச
 விதைத்திடு பயிரைக் காட்டி
 அல்லொடு பகலாய் மேய்த்த
 ஆயனே பிரிய லாமோ?

குருக்களை வளர்த்த வரலாறு

அன்பினைப் பிழிந்து, கொஞ்சம்
 அறிவுவனும் தீம்பால் ஊற்றி,
 இன்பமாய்ப் பிசைந்து ஞானம்
 என்னுமோர் பழமூம் சேர்த்து
 தன்னரும் முதிர்ச்சி என்ற
 தட்டத்தில் குழுமத்து வைத்து
 பண்ணரும் குருக்கள் என்ற
 குருவிகள் வளர்த்த கோவே!

“எமில்!”

எமில்ளனக் கூறும் வாயில்
 இனியவேர் நினைவு பூத்தும்
 அழுதமும் சரக்கும்; ஆற்றல்
 அகத்தினில் யின்னும்; மாலைக்

குமுதமாய்த் தூயமை தோய்ந்த
 குரைவாலி காதில் கேட்கும்
 நமதரும் ஆய / இங்கே
 நன்கிறோம் துயரத் தோப்பில்

மாணவர் சிந்தையில் நெருப்பு

எந்திரு நாடு பெற்ற
 எழில்மகன் நீயே! எங்கள்
 தந்தையும் நீயே! அங்குத்
 தாபென இருந்தா உன்றே
 விந்தைசேர் கலைகள் ஊட்டி
 தெய்யொளி காட்டி எங்கள்
 சிந்தையில் கெருப்பை மூட்டி
 சென்றலை புனிதர் நாடே

தண்ணீர் ஒடை

சமீமே நண்பர் நாடு
 எதிரிகள் எவரு மில்லை
 வாழுவே வழிகள் செய்வாம்
 வாருநீர் என்று கையை
 ஊழியம் செய்ய நீட்டி
 உதவிய தண்ணீர் ஒடை
 நாளிதில் வற்றப் போக
 நவிந்தனம் கொக்குப் போலே!

ஆயரும் மடுவும்

மஸ்லிலையே மூல்லை, பாலை
 மரங்களில் ஏறிப் பார்க்க
 நல்லருள் சுரந்து பாலை
 நறுங்களி சுமக்கச் செய்ய
 வல்லவன் மடுவில் வாழும்
 மாமரி - அடிகள் சென்று
 சொல்லியே பணிகள் செய்யும்
 தூயனே ஆபர் வேர்தே!

கவலை மருந்து

குளிர்ந்திடும் மொழிகள் எந்தக்
 குருமணி வாயால் கேட்போம்?
 தளர்ந்திடும் வேளை சென்று
 கஞ்சலம் எங்கு தீர்ப்போம்?
 வளங்தரும் நதியைக் காணேம்
 மண்ணவா! எங்கே சென்றூய்?
 உளங்தரும் கவலை தீர்க்க
 உலகிலோர் மருந்தும் உண்டோ?

பறந்து வந்த தூந்திகள்

வத்திக்கான்

யாழ். மறைஆயர் மகாவந், எமிலியா னுஸ்பிள்ளோ ஆண்டகைபினது மறைவு குறித்து நாம் மனம் வருந்துகின்றோம். சந்தோஷமும் சமாதானமுமான பேரின்ப வாழ்வை இறைவன் இவருக்கு அளித்தருள வேண்டுவதுடன் இவரின் பிரிலால் வாடும் மக்களுக்கு இறைவனின் விசேட ஆசீர வேண்டி நிற்கிறோம்.

— பாப்பரசரின் அனுதாபச் செய்தி

மேசகு எமிலியா னுஸ்பிள்ளோ ஆண்டகைபின் திமீர் மறைவு கேட்டுமென்ம் கலங்கிய நான், யாழ் மேற்றிராசன மக்களது துயரத்திலும் கலங்குதொள் கிறேன்.

— பாப்பரசரின் பிரதிநிதி காலோகாறில்

ஞாமை மாநகர்

மறை ஆயரின் மறைவை எண்ணுகையில், ஈழநாட்டுத் திருச்சபைக்கு அவர் ஆற்றிய அரும்பெரும் தொண்டுகளும், அவரது தூய அர்ப்பணமுமே சிக்கனைத் திரையில் தென்படுகின்றது. இவரது பிரிவால் வாடும் யாழ். மேற்றிராசனக் குருக்கள், கண்ணியர்கள், விசுவாசிகள் யாவருக்கும் எம் அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

— கருதினால் ஜேசி

அருமை நண்பரான ஆயர் எமிலியா னுஸ்பிள்ளோ பின் மரணச் செய்தி எப்பைக் கவலைக் கடலில் ஆழ்த்துகிறது.

— மறைஆயர் ஹார்த்து சுவாயி

அருமை ஆயரின் மறைவை நினைந்து வருந்தி தங்கள் அனுதாபத்தை அன்னின் காணிக்கையாக அனுப்பி வைத்தனர்.

பிறருக்காக வரும்து, பிறர் நல்லையே தன் நல்லைக் கருதி அருந்தொண்டாற்றிய இவரின் பிரிவை பிட்டு பல, மன்றங்களும், இயக்கங்களும் மனம் கசிகின்றன.

அண்ணை மன்றம், மாதகல்—பொருளாதார கலைச்சார வளர்ச்சிக் கழகம், இளவாலை—இளைஞர்மன்றம், நாரங்தனை—தமிழ்ஊழியர் அரசாங்க சங்கம், கொழும்பு—கிறிஸ்தவ தொழிலாளர் இயக்கம், யாழ்ப்பாணம்—கத்தோலிக்க சங்கம், ஆசிரியர் கல்லூரி, பலாலி—அக்குவைனஸ் கல்லூரி, கொழும்பு—இலங்கை கத்தோலிக்க முன்னணிச் சங்கம், கொழும்பு—மக்கள் பட்டண சபை, முல்லைத்தீவு—கத்தோலிக்க இளைஞர் இயக்கம், கண்டி—அரசாங்க இந்து

(13-ம் பக்கம் யரிச்சு)

கல்போர்ணீயா—அமெரிக்கா

மறை ஆயரின் மறைவால் மனங்கலங்கி சிற்கும் துணை ஆயருக்கும், குருக்கள், கண்ணியர், உற்றூர், உறவி னர் அனைவருக்கும் எம் ஆழ்தாபம்.

— Laurie Fernandes & Fr. Placid Parahba

சென்னை

மகாவந், யாழ். மறைஆயரின் திமீர மரணத்தால் மனம் வருந்துகிறேன்.

— ஆயர் இராயப்பா அனுப்பா

போற்றை

யாழ். மறைஆயரின் மறைவு, திருச்சபைக்கும் ஈழநாட்டு மக்களுக்கும் ஒரு பெரும் இழப்பாகும். இத்தாங்கொனைத் துயரத்தால் தத்தளிக்கும் யாழ். மேற்றிராசனத்தோடு, கொழும்பு மேற்றிராசனமும் துயரத்தால் துணையாய் நிற்கிறது.

— அத். அபேநாயக்

திருச்சிராப்பள்ளி

ஆயரின் ஆன்ம சாந்திக்காக திருப்பலி ஒப்புக்கொடுப்பதுடன் என்ஆழ்தாபத்தையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

— ஆயர் பெர்னான்டோ

குருநாலூல்

ஆயரின் பிரிவையிட்டு வருந்து கின்றேன். அடக்கச் சடங்குகளில் பங்குபெற முடியாததையிட்டு சஞ்சலப்படுகின்றேன்.

— அத். லக்ஷ்மன் விக்கிரமசிங்

கோழும்பு—அத்தியட்சர்

ஆயரின் பூசுவட்டை கொழும்பு ஆசனக் கோவிலில் கண்டேன். என்ஆழ்தாபத்தை அனைவருக்கும் தெரிவிக்கின்றேன்.

பாப்பு, கருதினால்மார், ஆயர்கள் மாத்திரமல்ல, இன்னும் பெங்களூர், பூனை, திருச்சிராப்பள்ளி, கண்டி, வெண்ணூப்புவா குருமட அதிபர்களும், குருமாணவர்களும் நம்

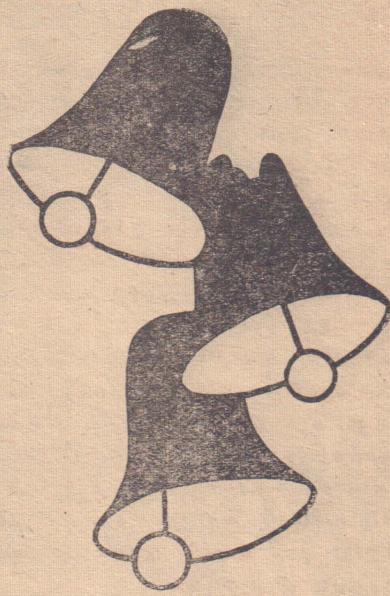
நினைவைவிட்டு நீங்கவோ, நீங்க வோ முடியாத துயர் மிகுந்த நாள். பாழ் நகர் கண்ணீரும் கம்பிலியுமாகக் காட்கி அனித்த நாள் வழைமக்கு மாறாக அதிகாலை அந்த ராக்ஷஸமனியே ஒவித்து நகரமக்களின் இதயத்தை உலுப்பி யிய நாள், “கம்மை விட்டுக் கொழும்பு சென்று உயிர்நீங்க வேண்டும்” என உள்ளம் வெதும்பி வழிமேல் விழிவைத்து கண்ணீர் மல்க ஆயரை எதிர் கொண்டு ஏங்கி இருந்த நாள். எங்காத நெஞ்சமில்லை.

மனிதர்க்குல மாணிக்கமாகவும், மாத ஒன்றி விளக்காகவும் அன்பின் இருப்பிடமாகவும் திகழ்ந்த நம் முதல் தமிழ் ஆயனின் மறைவு துயரும், சோகமும் ஒருங்களிப்பதாகும். மறைவுக் கெங்கி கேட்டு மனத்துயர் கொள்ளாதார் யார்? மெது ஆயரை உயிருடன் காண்க கொடுத்து வைக்கவில்லை யே! அவர் உடலை ஆவது எப்போது காண்போம் என எங்காத நெஞ்சமில்லை. இந்த ஏங்கம் பலாவி விமான நிலையத்தையும் விட்டு வைக்கவில்லை.

களைத் தூங்கு வின்ற ஜனசமுத்திரம் கெறி அழுத்து. குருவாகவும் ஆயராகவும் எத்தனையோ நடவடிக்கை உள்ளக்களிப்புடன் பறந்து சென்ற ஆயரை உயிர்ந்த சடலமாக்கான நேரங்கை தையிட்டு உள்ளாம் வெதும்பிற்று.

விமானம் நின்றது. சூழ்ந்து நின்ற மக்களின் அழுகையும் விம்மலும் பின்னணியாக அழைய அமலரியின் பரித்தியாகத் தலைவர் வண. சிமித் அடிகளார் துயரமேற்குவாக விமானத்தினின்று இருக்கினார் அவரைத் தொடர்ந்து மாண்புமிகு கருதினால் கூறேயின் செயலாளர் கிளினான் அடிகளார் இறங்க குருமாரும் பின் தொடர்ந்தனர்.

சோத்திற்குச் சோத மூட்டுவது போன்ற சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி மாணவர்கள் சோக்கீத மினகத்தனர். வடமாநிலப் பொளிஸ் அதிபர் முக் செல்ல பொளிஸ் அதிகாரிகளான திரு. செல்வராஜ், திரு. பேட்டர் முக்கியோரும் இராணுவ அதிகாரிகளும் சூழ யாழ் பாழ். நகர முதல்வர் வெள்ளோக்கான்னடன் கிரண்டு நின்றனர். இல்லத்து வாயில் தொறும் நறம்புகள் பரவுவிட்டிருக்கனர். விதியின் குறுக்கே பற்கவிடப்பட்டிருக்க

இதயத்தைக் கலக்கிய மனியோசை

* செல்வி நிர்மலா நாகநாதன் *

அதிகாலையில் இருந்தே விமானிகள் யம் தன் சோபையை இழக்கத் தொடங்கி கீட்டது. நெஞ்சம் நிறைக்க தயக்குடலும், கண்ணிகராத நீரூடலும் மக்கள் குளாம் விமான நிலையத்தில் வெள்ளுமெனத் திரண்டிருக்கிறது. பாழ், துணையர் எல், ஆர், அன்றனி ஆண்டகை. யாழ், அரசாங்க அதிபர், யாழ், காரமுதல்வர் காரசபை உறுப்பினர், பொளிஸ், இராணுவ அதிகாரிகள் ஆதிகோரும் குருமார், கண்ணியர் மற்றும் பெருந்தொகையானேரும் விமான நிலையத்தில் குழுமதிருக்கிறார்கள். இது தினங்களின் முங்பு இதே விமான நிலையத்திலிருந்து கொழும்புக்குப் பறந்த நம் ஆயர் வெறும் ஜடமாக வந்திரங்குவதென்றால்...!

அழுகை ஏலி

எட்டை மனி! விமானமும் தனை யை அண்மியது. எங்கும் ஒரே பரப்பு. முனைலும் அழுகையும், பெருமுச்சம்! பட்டம் பதகி அந்தல்து இனம், மதம் இன்னோன்ன பேதங்

திரு. அவ்பிரத் தூரையப்பாவும் திரு. உடலைத்தாங்கிமோட்டார்வாகனத்தில் வைத்தனர். ஆயின் வரவுபற்றி முன் னறிசித்துச் செல்ல பொளிசார் மூலர் மோட்டார் சைக்களில் தொடர்க்க சென்றனர் விமான நிலையத்திலிருக்குத் துப்பு பலாவி வீதிவழியாக பவனி யாழ் நேரக்கி ஆரம்பமானது.

ஆயரத்துவுடலைத் தாங்கிய வாசனத்தைத் தொடர்ந்து யாழ், துணையர், யாழ், அரசாங்க அதிபர், மாநகராசபை அங்கத்தினரும் மோட்டார் வண்டிகளில் பின் தொடர்க்க அரசர் இரு தூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மோட்டார் வண்டிகளுடன் துவிச்சக்கர வண்டிகளில் மாணவர்களும் பின் தொடர்ந்தனர்.

ஜனசமுத்திரம்

எவ்வித வேறுபாடும் இன்றி ஜனசமுத்திரம் வீதியெங்கும் திரண்டு நிறைக்கண்ணீரால் மறை ஆயருக்கு அஞ்சலி சொலுத்தினர். வெண்ணிற ஆடை அனித்து கையில் கறப்பு,

கறப்பு வெள்ளோக்க சேலைகள் அவ்வப்பகுதிகளின் துக்கத்தைப் பறைசாற்றி நின்றன.

ஆட்சியின் போது ஆயர்பின் கெல்லேர் மாணத்தின் பின்பும் அவற்றும் கொள்கை வளி சின் பின் செல்ல வேண்டும் என்பதை எடுத்தியெப்புவது போலும், ஆயரின் சிறப்பையும், அவர்தம் பெருமையையும் எடுத்தியம்பவே இறைவன் இவ் ஊர்வைத்தை நடாத்தச் சித்தம்கொண்டார் எனவும் இது உணர்த்திற்ற.

மௌன அஞ்சலி

பலாவி வீதியில் இருந்து பாழ் காரின் பிரதான வீதியில் ஊர்வை நூலைத்தும் ஆலயமணிகள் அலறின. கொடிய வெய்மிலையும் பொருட்படுத்தாது மாணவர் குழாம் வீதியின் இருமருங்கும் அணிவகுத்து மௌன அஞ்சலிசெய்தனர்.

திரண்டு நின்றேரின் இதபக்கும் நிலையும் உள்ளத்தினி ஸ் தும் உருகி (தொடர்ச்சி 11-ம்பக்கம் பார்க்கவும்)

மேலான அஞ்சலி

காலஞ்சிசன்ற மாவட்டத்தினாங்குரிய ஆண்டகை டாக்டர் எமிலியானுள் பிள்ளை அவர்களுக்கு சாதி, மத இன வேற்றுமையின்றி பல தலைவர் களும் யாழ்ப்பாணம் வகுது இறுதி அஞ்சலி செலுத்திய காட்சி சரித்து பத்தில் பதியங்கூடியதாகும். மறைந்த அப்பெரியார் உள்ளத்தால் பொய்யாத வர். அதனால் உலகத்தார் உள்ளத்தி வெல்லாம் உள்ளர். அவர் கத்தோ லிக்க சமபத்தைச் சேர்ந்துவாயிலும் இந்து, பெளத்தர் உள்ளிட்டு எல்லாச் சமுகத்தினரின் பெறுமதிப்பெயும் விசுவாசத்தையும் பெற்றிருந்தார். யாழ்ப்பாணம் அவருக்குச் செலுத்திய இறுதி அஞ்சலிக் காட்சிகளே இதற்குத்தக்க காண்றுக்கும்.

அரசியல் கட்சி வேற்றுமையால் மக்கள் பிரிந்து பல பல சங்கங்களுக்கும் உள்ளாகி நாட்டின் அமைதிக்கும் என்றைக்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டுள்ள இதுபோன்ற சமயத்தில் அவர்களுக்கு கங்கிலிகாட்டவும் ஆற்றலக்கு அவர் களிடையே அன்புப் பிணைப்பை ஏற்படுத்தவும் வேண்டிய பெரும் பொறுப்பும் கட்டமையும் சமயத் தலைவர்களையே சாரும். தாதிருஷ்டவசமாகச் சமய விஷயமாகவும் வேற்பாடுகளுக்கு உயர்வு தாழ்வு எண்ணங்களும் போட்டிகளும் கீள்பிப் பல சமயத் தலைவர் களிடையேயும் விரும்பத்தக்க ஒத்து மைப்புகின்றி அவர்கள் தனித்தனியே பிரிந்து வருக்குவதாயின் சமயங்களில்கள்கூடியிக்கை இழக்குவியேர்.

இதுவரை கிள்கமை எப்படியாயினும் இனி சமயத் தலைவர்கள் எல்லாரும் பொது விஷயங்களில் ஒத்துமைத்து பொதுமக்களுக்கு கங்கிலிகாட்ட வேண்டிய சமயம் வகுதுவிட்டது. சமயத் தலைவர்கள் ஒன்றுகூடிப் பொதுத் திட்டம் வகுத்துச் சமூக சேவைகளைச் செய்ய முன்வந்தால் பொதுமக்கள் மிக ஆர்வத்துடன் ஒத்துமைக்கத் தயாராக இருப்பரென்பதில் சிறிதும் ஜீயமில்லை. மக்களிடையே சிறப்பாக வாலிபர்களுக்கு இன்று சமய நம்பிக்கை குறைந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். காரணம் அவற்றால் தங்களுக்கு நன்மைகள் காண வில்லை, மக்களைப் பிரிந்துப் பிரித்து வைத்து அவர்கள் ஒன்றுசேர முடியாதபடி சமயங்கள் தடுத்தும் வரு

கின்றன. இந்த அவல நிலை மாற வேண்டும்.

உலகெங்கும் பரவியுள்ள கத்தோ லிக்க சமபத்தவர் மற்றச் சமபத்தவருடன் நல்லுறவுடையெடுத்துமைக்க வேண்டுமென்றும் அவர்கள் தனித்து ஒத்து இருக்கப்படாதென்றும் வத்திக்கானில் நடைபெற்ற கத்தோலிக்க குருமார்கள் மாகாசபைக் கூட்டத்தில் யாழ்ப்பாண ஆண்டகையான காலஞ்சிசன்ற எமிலியானுள்பிள்ளை அவர்கள் கலக்குத்தொகைண்டு வற்புறுத்தியது பகிரங்க ரசியம். அவர்கள் எல்லாச் சமபத்தவர்களுடனும் நல்லுறவுடன் வாழ்து யாழ்ப்பாணத்தில் சமயப் பிணக்குள் ஏற்படாமல் பாதுகாத்து வந்தார்கள். பிணக்குகள் தில்லாம விருந்தால் மட்டும் போதாது. ஏழ்மை, வேலையில்லாக் கஷ்டம் முதலிய பல் வேறு சமூகப் பிரச்சனைகளை அன்பு வழியில் தீர்க்கவும் சிறப்பாக வாலிபர் களிடையே தெய்வ கங்கிகை பலப்படவும் அவர்கள் மனம் வன்முறை முதலிய கோணல்வழிகளில் செல்லாமல் ஆக்கமுறையில்தடுக்கவும் எல்லாச் சமயத் தலைவர்களும் ஒத்துமைக்க வேண்டியது அவர்களது முக்கியதேசியக்டமையாகும். இந்த ஒற்று மையைப் பலப்படுத்தி நாட்டுக்கு கலன் புரிவதே காலஞ்சிசன்ற அப்பெரியாருக்கு நாம் செலுத்தக்கூடிய மேலான அஞ்சலியாகும்.

ஆசிரிய தலையங்கம்
(ஈழநாடு)

— கி. ஏ. செல்வராசா

மலை நாட்டில் இருந்து — நான் அபஸையாய் அழுகின்றேன் — என்ன சிலையாக்கி விட்டு விட்டு — நீதொலைநாடு சென்றுயோ?

செத்தையிலே கிடந்த என்னை மெத்தையிலே வைத்தவனே — உள்ளச் சொத்தையெல்லாம் திருடி விட்டு நித்திரையாய் விட்டாயோ.

அன்பு காட்டி வாழ வைத்தாய் பண்பு காட்டிப் பணியவைத்தாய் அம்பு எய்தி வீழ்த்தி விட்டு அமலனடி சென்றினையோ.

வாரிக்கொடுத்த வள்ளலே — காலை வாரிவிட்டு ஏன் சென்றுய் யாரில் இனி ஆறுதலோ — என் போரில்தான் எம் முடிவோ.

அறையில் நீரிருந்தால் — அக் கறையுடன் நான் வருவேன் — கல் அறையில் நீயிருக்க — நான் எப்படித்தான் வருவேன்?

உன் அறைக்கு வரும்போது என் கரத்தால் தட்டினேன் உன் கல்லறைக்கு வரும்போது என் தலையினால் தட்டவோ.

விண்ணில் உறையும் வானவனே மன்னில் எம்மைப் பாராய் விண்ணில் எமக்காய் வேண்டும் மன்னில் உன்னை மறவேன்.

நம் திருச்சிலுவைக் கன்னியார் சபையின் ஊன்றுகோலாகவும், உன்மை நண்பனுகவும், பல ஆண்டுகளாக நம்மை அன்பாலும் பண்பாலும் வழிநடத்திய நம் ஞானத் தந்தை பேரருட் திரு. ஜே. எமிலியானுஸ்பிள்ளை ஆண்டகை அவர்கள், ஆடித்திங்கள் 17-ம் நாள் மரணத்திற்கியில் மறைந்த தையிட்டு, அவரை இழந்து துன்புறும் யாழ்நகர் மக்களுடன் ஒன்றுசேர்ந்து நாமும் நமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

அவரின் ஆன்மா சாந்தியடைவதாக.

திருச்சிலுவை கன்னியார் தலைவர் யாழ்ப்பாணம்.

திருமறையாம் ஓருமறை காத்தோய்!

ஷண்டவனின் அருள்நெறியே அகிளத்துள்ள
அணவருக்கும் நிறைவுதரும் என்ற உன்மை
தாண்டாத தலைவனை வாழ்ந்தோய்! உன்றன்
தகைமைக்கே தலைவண்கி இன்னுள்
ஆண்டவனுர் அருட்கமல அடிக்காண
அழுவர்கள் தொழுவார்கள் பலரே ஆக
சடில்லா தாகிணையோ இல்லை, என்றும்
இருப்பாய்நீ பக்தியுளார். இதயம் யாவும்

2

இதயத்தில் யேசுநெறி இனிக்கவைத்தே
எப்மினமாம் தமிழினத்தின் ஆயனுக்
முதலான ஒருவன்நீ முன்னேன் வாக்கால்
முட்டறுத்துக் காத்துவந்த தலைவன் நீயே
பதவிக்கோர் தனியுருவாய் நிர்வாகத்தின்
பக்குவத்தை முக்கியமாய்க் கருதி அன்பால்
உதவிக்கோர் வள்ளலை வாழ்ந்தான்னை
உலகத்தார் அழுகையிலே கண்டோம் நின்னை:

3

நின்னன்பு நெஞ்சத்தால் நித்தியத்தின்
தீவிழி நிற்கின்ற பண்பால் நாட்டில்
இன்னுற்குர் இதயத்தில் யேசுநாதன்
இன்னருளைப் பாலித்தாய்! ஆய! இன்ஸே
உன்னருமை விழிவதனம் ஒளியே விகம்
ஒருமத்த ஆமெனரம் மறைந்தாமோ?
தன்னிலையே மதிக்கின்ற தரணிதன்னில்
சற்குருவே! கதறியதைக் கானுவாயோ?

4

கானுதற்கே அரியன்நீ காரியத்தில்
கருத்தோடு கைகொடுத்தே ஊக்கியிங்கே
பேனுதற்கே ஒருவன்நீ பிறந்தாய் ஆய!
பிரிவென்ற துயரத்தைப் பொறுக்கலாமா?
மானுடைய உன்னன்பு வாழ்க்கை ஒன்றே
மறைகொண்ட மதத்திற்கே மார்க்காகி
மானுதற்கே ஒப்பற்ற இறைவன் பாதம்
பொருந்தியருள் ஸ்ருந்திய போயின்றோ!

5

பொருந்தியருள் இருந்திடுநல் இதயம் எல்லாம்
புன்னியவன் பிரிவதனைப் பொறுத்திடாமல்
வருந்தியழும் காட்சிதனைக் காண்பாயாமோ?
வற்றுத் அருளுற்றே வாழ்வுக்கான
திருந்தியநல் ஒழுக்கமுடன் கீலம்பேணி
திருமறையாம் ஒருமறையின் வழியேயின்னை
பிரிந்துள்ள உளைக்கான்பார்! அருளின் பெற்றி
பிறங்கிநிதம் அறங்காட்டும் எனவே கொள்வோம்,

(மதுரகவி இ. நாகராஜன்)

ஆடி பதினேழே..... — வாலீஸாயகன்

ஆடிபதினேழே! பெம் வாழ்விலென்று
மடியெடுத்து வைக்கவினி யெண்ணவேண்டாம்
கோடிபதி னயிரவர் நாமிருக்கக்
கோடினென்ம் மாயநுயிர் கொள்ள வென்று
தேடினோ மாபாவி யின்றுநாங்கள்
தேற்றவொரு தாயற்ற மக்களாகி
வாடியழுங் காட்சியிது யாராலுன்னால்
கையூக்கோ வாணக்கோ! பேதுசெய்வோம்.

வின்னார்தி பேற்னர் ராமுங்குடன்னார்
விசேடமதி லொன்றுமிகீ பெண்றிநுந்தோம்
“கண்ணீரில் யாழ்ப்பேற்றி ராசனத்தின்
கத்தோவிக் கர்மமுதுங் தோயவாங்கே
வின்னாடு நங்கர்த்தர் வின்று என்னை
விரலகாட்டி யழைக்கின்ற ரதம்கேயின்தச்
சின்னாறு கணநேரப் பயிந்தி “பெண்றே
லெனோ விலைபாட்டுக் காட்டினோ

நத்தாரோ பாள்காவோ வந்ததென்றால்
நயமான பொன்னுறைகள் கொண்டதுய
முத்தான நிரபங்கள் எமிலியானுஸ்
முதலரயர் பெயராலே கேட்போம் அப்போ
கொத்தாகப் புண்ணகையின் பூக்கள் சிந்தக்
அளிர்மதியத் தெளியுகழுங் காண்பமங்கோ
இத்தாகன் தீர்க்கவினி யாரே வல்லார்?
இனியதமிழ் முதலாய ரெங்கேயுள்ளார்?

பொன்னுட்டிற் போயுறையும் பாப்புமாரும்
புடைகுழ்ந்த பன்னாறு வாபர்தாமும்
அங்காட்டி வெய்வேதச் சங்கங்கூட்ட
அங்கேதோ தலையாயசிக்கல் கண்டு
அங்காட்டி வேபெமிலி யானுஸ் விள்ளை
இங்கே மிங்குண்டேற் றன்றிறத்தாற்
சொன்னுட்டித் துயர்தீர்ப்ப ரென்றுவந்து
குழ்ச்சியினு லுமைக்கூட்டிச் சென்றிட்டாரோ.

ஆரூகுங் கண்களினி யெய்போ வாறும்?
அமுதமொழி நம்செவிய வெண்றே சேரும்?
நீரூகுங் நெஞ்சமினி யெய்போ தேறும்?
கெடியஇடி நெஞ்சினினின் ரெப்போ நீங்கும்?
பேரூன மேய்ப்பனை நின்பின்னலே
பெருமையுடன் நின்றிட்ட மங்கைஞாமற்
சீராக வுண்ணும் லுறங்கிடாமற்
முபிக்கின்ற நிலையங்கோ என்றோமாறும்?
சீராசனத்தேறிச் செங்கோலெந்திச்
சித்திரமாய் நின்றெம்மை யாண்டீரே
பேராச ஏக்கோவி லுள்ளேயன்று
பேரமைதி யோடுதுயில் கொண்டபோது
நூரூயிரம்யங்கை சூழ்ந்துங்கின்று
கொந்தழுது கைந்தவிதங் கண்டதுண்டேல்
நீராசனங்கொண்டு எம்மையாள
நிச்சயமா போடோடி வருவையைபா.

தலைநகரிலிருந்து.....

செவ்வாய்க்கிழமை காலை ஆங்கிலத் தினத்தாள் ஒன்றைப் படித்தேன் முதல் பக்கத்தில் இருந்த செய்தி என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. என்கணகள் என்னை ஏமாற்றுகின்ற எவோ என்று ஒருகணம் சிந்தித்தேன். அதிமேற்றிராசனப் பேராலய மணி உண்மையைச்சறுதிப்படுத்தியது. நடக்கக் கூடாத ஒன்று நடந்துவிட்டது:

ஆம் யாழ்நகரிலே தமது ஞானமக்களின் மத்தியிலே அமைதித் துயில் கொள்ளவேண்டிய ஆண்டகை கத்தீலைமைப் பீடம் அமைந்துள்ள கொழும்புமாநகரிலே அமைதித்துயில் கொண்டார். என்மனம் ஒருகணம் யாழ்நகரை எண்ணியது. அன்பு ஆயரை இழந்த மந்தைகள்நிலை என்னவோ என்று என்மனம் ஏங்கியது.

தலைநகரெங்கும் காட்டுத் தீபோல் செய்தி பரவிவிட்டது. தலைநகர் வதிந்த யாழ்மக்கள் முதலில் செய்தியை நம்ப மறுத்தனர். நேரம் காலை 11 மணியை அண்மியது. மேற்றிராசனப் பேராலயமணி தொடர்ந்து துக்க ஒசையை ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஆலயத்தின் உள்ளே நோட்டம்விட்டேன்; துக்கத்தை அறிவிக்கும் வகை வில்நீண்ட கறுப்புத்துணிகள் தொங்க விடப்பட்டிருந்தன. பாடசாலை மாணவ மாணவியரும், குருத்தாலும் கன்னியர்களும் கூடினர். ஆயின் உடலானது அழியபேழையில் வெண்பட்டுத் துணியில் ஆயருக்குரிய உடுமானங்கள் அணியப்பெற்று கொட்டாஞ்சேனை புனித ஹாசிய ஆலயத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு ஆலய மத்தியில் அழுகுற அமைக்கப்பட்டிருந்த பிடத்தில் வளர்த்தப்பட்டது;

கண்கலங்கினார் கருதினால்!

கருதினாலும் பேராயருமான தோமஸ்கூரே அடிகளார் குருத்தாலும் ஆயருக்கு தமது இறுதிஅஞ்சலியை செலுத்த வந்து கண்கலங்கி அழுதே விட்டார்:

மக்கள் அஞ்சலி!

குருத்தாள், கண்ணியர்கள், பாடசாலை மாணவ மாணவியர், பொதுமக்கள் அனைவரும் காலை 11 மணி முதல் மாலை 5 மணிவரை ஆயருக்கு தமது இறுதிஅஞ்சலியை செலுத்த வந்து கண்கலங்கி அழுதே விட்டார்:

இறுதி அஞ்சலியைச் செலுத்த வந்து குவிந்த வண்ணமிருந்தனர்.

மாலை ஜூந்து மணிக்கு கருதினால் ஆண்டகை, கொழும்பு ஆயர், அமல் மரி தியாகிகள் சைபத்தலைவர், பாப்பு வின் தூதுவர் கார்லோ கூறிஸ் அடிகளாரும், மற்றும் பத்துக் குருத்தாலும் சேர்ந்து ஆயின் ஆன்மசாந்திக்காக இறந்தோர் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்தனர். ஆலயம் மக்கள் கூட்டத்தால் நிறைந்து வழிந்துகொண்டிருந்தது.

பூசைப்பலியிலே மறைந்த ஆயரைப் பற்றி பேராயர் ஆற்றிய உரையில் ஆயின் மறைவானது யாழ். மறை மாவட்டத்துக்கு மட்டுமல்லாது அகில இலங்கைக்குமே ஒரு பேரிழப்பாகும்: யாழ் மக்களுக்கு என் ஆழந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கிறேன். ஆயர் தமது வாழ்வை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து அமைதியான வாழ்வை நடத்தினார். ஆயரின் பிரிவு கொழும்பு, அதிமேற்றிராசனத்துக்கு ஒரு பேரிழப்பாகும் என்று துக்கம் ததும்பிய குரவில் கூறினார். ஈற்றில் 'மாஸ்கரே' கீதம் பாடப்பெற்று பூதவுடல் மந்திரிக்கப்பட்டது.

இச் சடங்குகளில் கொழும்பின் ஏனைய பகுதிகளிலுமின்னள் பெருந்தொகையான மக்கள் சமய வேறு பாடின்றிக் கலந்துகொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் பின்னரும் மக்களின் இறுதி அஞ்சலிக்காக எட்டு மணிவரை விடப்பட்டது.

அரச மரியாதை !

காலை 11 மணிமுதல் மாலை 8 மணிவரை நடைபெற்ற இறுதி அஞ்சலிநிகழ்ச்சியில் குடியரசுத் தலைவர் திரு. வில்லியம் கோபால்வா, மந்திரிமார், எம். பிக்கள் ஆகியோரும் கலந்துகொண்டு தமது இறுதி அஞ்சலியைத் தெரிவித்தனர்.

அன்று கண்ட முகம் !

என் இறுதி அஞ்சலியைச் செலுத்த ஜென்திரனாள் புகுந்து, முன் சென்றேன். புன்னகையுடன் கூடிய சாந்தம் தவழும் முகத்தை என்றும் கண்டதுபோலவே இன்றும் கண்டேன் ஆயர் நம்மைவிட்டுப் பிரியவில்லை, உயிருடன்தான் உறங்குகிற ரோயன்று ஒருகணமிசிந்தித்தேன், இல்லை,

இல்லை அது சாதாரண நித்திரை இல்லை நித்திய நித்திரை:

இறுதி யாத்திரை !

நேரம் எட்டுமணி எனக் காட்டியது கொட்டாஞ்சேனை ஆலய முகப்பில் அமைந்துள்ள கடிகாரம். ஊர்தி வாகனம் ஒன்று காத்திருந்தது ஆலய முகப்பில்; யாழ்நகரிலிருந்து உயிருடன் வந்த ஆயர் இன்று உயிரின்றி பெட்டியில் அடக்கப்பட்டு மக்கள் கண்ணீரைச் சொரிய வாக னத்துள் வைக்கப்பட்டார் ஆம் ஆயர் நம் பேராயரைக் காண இனி வரமாட்டார் நம் அன்புத் தந்தையைக் காண ரேம்நகர் செல்லமாட்டார். இறுதியாகக் கொழும்பு நகருக்கு வந்து இப்போ அவர்ப்பிரிவு குறித்து கதறியமுதுகொண்டிருக்கும் யாழ்நகர மக்கள் மத்தியில் துயிலப்போகிறார். “ஆயரே! உம்மை உயிருடன் அனுப்பவைத்தோம். இன்று எந்தக் கோலத்தில் உம்மைக் காண கிறோம்? என்ன கொல்லிவிட்டுப் போன்றால்? இப்படியாக என்மனம் பல எண்ணங்களை எண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அந்த மோட்டாரிரதம் புறப்பட ஆயத்தமானது. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் அது மறையும்வரை அதனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

இதயத்தைக் கலக்கிய ...

(8 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வடிந்த கண்ணீரயும் கடந்த ஊர் வலம் காலை 9.30 மணியளவில் ஆசனக்கோவிலை அடைந்தது. ஆலயத்தில் திரண்டிருக்க மக்கள் கதறி அழுதனர். பொலிஸ் அதிகாரிகள் அணி வகுத்து அஞ்சலி செலுத்த குருமார் திரு. உறுவப் பேழையை கூலப்பத்துள் தாங்கிச் சென்றனர், தூயவெண்பட்டினாலும், ஊதாநிற மலர்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட மேடையில் அஞ்சலிக்காகத் திருவுடல் வைக்கப்பட்டது. குழுமினித்த பிரமுரர்களும், குருமாரும், ஆயின் உறவினர்மற்றும் பொது மக்களும் தம் இறதிமரி பாதையைச் செலுத்தினர். இதனை அடுத்து பாழ். தனை ஆபருடன் குருமாரும் சேர்ந்து ஆயின் ஆண்மதைமரி திச்சாக மரித்தோர் பாடற்பூசையை கிறைவேற்றினர்.

ஈழம் இழந்த பெருமகன்

இலங்கைத் தாய்த் திருநாட்டின் சமீபகால ஈடியைற்ற தனியர்களில் ஒருவர் மறைந்துவிட்டார். மாண்பு மிக்க அருட்திரு: கலாநிதி ஜெரேம் எமிவியானுஸ்பிள்ளை ஆயின் மறை வில் ஈழநாடு பெரும்பாலும் கண்டிராத ஓர் உன்னத உத்தமரை இழந்து விட்டது. உள்ளத்திலும் விவேகத்திலும் எடுத்துக்காட்டான, தளம்பாத, குணுதிசயங்கள் பூண்டு இறைவனால்

திரு. சிவசுப்பிரமணியம் முடியாதஸ்தம்பமாகவும் விளங்கினார். கத்தோலிக்க திருச்சபையாம் அனைத்துலக, புராதன, சமய நிறுவனத்தால் திருச்சபையின் இளவரசராக ஆயர் பதவிக்கு முதன் முதலாக உயர்த்தப்பட்ட தமிழ் மகன் இவரே.

இலங்கையில் ஆற்றலும் பிரபலம் மினிர்ந்த குடும்பம் ஒன்றில்

பக்தி நிரம்பியவரும் கல்வித்தொண்ட னுமாகிய வணக்கம் அடிகளும், சஞ்சுகையப்பர் கல்லூரியின் பிரசித்தி பெற்ற அதிபரும், சமூக தர்மம், கல்வி மதச்சேவை ஆகியவற்றின் எடுத்துக்காட்டான தொண்டனுமாகிய அதிவண, பீற்றரபிள்ளை அடிகளும் இவரின் கோதரர் ஆவார். அவர் பணி புரியப் புகுந்த நித்திலத் துறைகள் ஒவ்வொன்றிலும் தன் அரும் பெரும்

மறைந்த ஆயின் குடும்ப உறுப்பினர்

தரையில் இடதுபக்கத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவர் சிறுவன் எமில்

வளப்படுத்தப்பட்ட இவர் ஆடம்பர மற்ற, ஆணித்தரமான பொதுஜன சேவை வாழ்வை பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்துளார். இனத்தால் தமிழ ஞகவும், மதத்தால் கத்தோலிக்கராக வும் இருந்த இவர் கதேசப்பற்றியிக்க இலங்கையராக வாழ்ந்தார். தேசீக, பரஷ்பர, சமய ஒன்றியத்தின் தகர்க்க

இவர் உதித்தார்: அன்றைய கால கட்டத்தில் ஆற்றல் படைத்த அரசாங்க நிர்வாகியாகத் திகழ்ந்த, காலஞ்சென்ற திரு. ஜே. எஸ். ஸ்ரவணிஸ் லால் என்பவரும், பிரசித்திபெற்ற கல்விமானும், அரசு. ஆசீர்வாதப்பர் கல்லூரியின் முன்னைநாள் அதிபரான சங். கோ. ஹாக் ஆவர்களும், குரு

சேவை நலத்திறமையால், நாட்டின் தேசீக இனத்திற்கும், தான் சார்ந்த அனைத்துலக திருச்சபைக்கும் அளப்பரிய அருளீசைக்களை அனந்தமாகப் பெருக்கி உள்ளார்:

இவர் குடும்பத்தில் உதித்த ஜவரிக் நால்வர் உலகப் பெருமைத்தரும் உன்னதப் பதவிகளை உதறித்தன்னில் இறை

வன் சேவையாம் துறவறத்தை மேற் கொண்டுள்ளார் என்பது அளப்பரிய ஆஸ்ம திருப்தியை ஏற்படுத்துவதாகும்.

சேவை, பக்திமார்க்கம், சகவாழ்வு மனப்பான்மை அத்தியந்த தாழ்ச்சி, ஆதியாம் அருங்கணங்களை மறைந்த ஆயர் அபரிமிதமாகக் கொண்டிருந்தார். இச்சிறப்பியல்புகளை மக்கள் சேவைக்கு அவர் உதாரத்துவமாகப் பொழிந்தார். யேகபெருமான் வலி யுறுத்திய சமாதானம், நல்லெண்ணம் ஆகிய கருவுலங்களை ஆழமாக வளர்த்து விசாலமாகச் சாதித்து வந்தார்.

தேவை ஏற்படும்போதும், கடமை எனக் கருதியபோதும் தமது ஆலோ சனையாலும் வழிநடத்த வினாலும் பொது விவகாரங்களில் அமர்ந்த அரசியல் அதிகாரிகளுக்குப் பாதை காட்டி அரசாங்கத்திற்குப் பணிபுரிந்தார்; மாண்புமிகு எமிலியானுஸ் ஆண்டகையின்தொண்டின்றேல் தமிழ் சமுதாயத்தினதும் யாழ்ப்பானத்து எதும் நிலைப்பிரிதாபமானதாயிருக்கும்; விதிவிளக்கில்லாது கல்வி, சமயம், பொதுநலம் ஆதியாம் துறைகளில் ஆண்டகை அவர்கள் அளித்த ஜக்கிய மனப்பொகிகிறுக்கும் உதவி சுகாயங்களுக்கும் ஓர் இந்துவாகிய நான் எனது தனிமதிப்பையும் நன்றிக் கடனையும் அறிக்கையிடக் கூடமைப் பட்டுள்ளேன்; இலங்கையைும், மதபீடத் தின் தலைவருமாகிய அவர் தன் தக்கமைக்கு ஏற்ப அதில்லை இலட்சியங்களை அனுசரித்து உள்ளத்தைத் தூண்டும் தரங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளாரா?

மனிதவர்க்கத்தின் நலனுக்காகச் சுகல மதங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு கருத்துப் பரிமாறவும் ஒருமைத்திருச்சபைஞ்சுத்துக்கொண்ட தீர்க்கதரிசனமான முடிவுகளை நடை முறைப்படுத்த மகாவந். கருதினால் கூறே ஆண்டகையை தலைவராகக் கொண்டமற்றைய இலங்கை ஆண்டகைகளுடன் சேர்ந்து அளப்பரிய திருத்தொண்டுகளைச் செய்திருக்கிறார் என்பது என் துணிவும் அசையாத நம்பிக்கையும் ஆகும்.

துரதிஷ்டங்கள் வந்தபோதும் தாழ்வான் நிகழ்ச்சிகள் சம்பவித்தபோதும் அவை எல்லாம் இறைவனில் இருந்து வருபவையென்றும் மானிடராகிய நாம் அவற்றை முறுமுறுப்பில்லாமல் ஏற்றுக்கொண்டு கடவுளின் அருங்க்கு நம்மை அரிப்பணம் செய்யவேண்டுமென்றும் ஆண்டகை அவர்கள் அடிக்கடி தன் வாழ்நாளில் கூறிவந்தாரா? தனிப்பட்டமுறையில் இவ்வாறுதல்

களை அவரிடம் இருந்து அடைந்தது என் பாக்கியம்.

இந்தப் பணிவுமனப்பான்மையுடன் இவரின் இழப்பை ஏற்றுக்கொண்டு மறைந்த ஆயராம் அருமணியான திருமணியை எம் நாட்டுக்கு மட்டுமன்றி உலகுக்கும் நன்மைபயக்கத்தவகையில் அளித்த இறைவனுக்கும் ஆதித்தன் அஸ்தமியா ஒருமைத் திருச்சபைக்கும் எமது நன்றியைச் சமர்ப்பிப்போம்.

அவரில் மூன்றெரிந்த சில குறிக் கோளை ஓரளவாகிலும் எங்கள் வாழ்க்கையில் நிலவுச் செய்ய முயற்சிப் போம்.

நோயுற்றேரைக் குணப்படுத்தும் சிகிச்சைக்கொடை இறைவனை இவருக்கு ஏற்றுப்பட்டிருக்கிற தபோவும். எனது கடும்பத்தில் ஒருவர் அபாய நோயிலிருந்து அவர் ஆசீர்வாகத்தினால் குணமடைந்தது என் நெஞ்சில் பக்கமயாக உள்ளது. இவருடைய புத்தி போதனையாலும் தீட்சனையை ஆலோசனையாலும், இந்துவாசியை நான், எனது சொந்தமத்துக்கோட்டாடுகளில், விசுவாசத்தில், வழிபாட்டில் வைரம் அடையும் பயனை அடைந்துள்ளேன். இது மறக்கமுடியாததும், இல்லுகில் ஒருவர் மற்றவர்க்கு அளிக்கமுடியாதுமான அரும் பெரும் கொடையாகும்;

வாழ்வின் மத்தியில் சாவு என்பது முதுரை. இந்த எளிய மதிப்புரையை வழங்கும் தாழ்மையான கட்டுரை ஆசிரியனு நான் சென்ற ஞாயிறுதினம், ஆடி 16-ம் நாள் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற பெளத்த கணவானும் உயர்மட்ட நிருவாசியும், இலங்கா மாதாவின் உன்னத பிரசையுமான ஒருவரின் கருத்தைத் தூண்டும் கனிவரைகளைக் கேட்க நேர்ந்தது. அகில உலக்கீர்த்திபெற்ற சமயப் பெரியார் அவரேவின்டேர் சோஷர் அவர்களைப் பாராட்ட ஏற்பாடுகளை வகுக்க, ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட கூட்டம் அது இச் சொற்பொழிவின்போது இவர், கையில் மதத்தொண்டின் சிகரங்களாக விளங்கிய சில பிரமுகர்களுக்கு பேச்சாளர் பாராட்டுகள் வழங்கினர். அவர்களில் யாழ் ஆயரும் ஒருவராவர், மறுநாள், திங்கள் இரவு எது வித முன்னறிவிப்பும் இல்லாத பராட்டுக்கு இலக்காயிருந்த ஆயர் அவர்களை இறைவன் உலக சுஞ்சாரத்தில் இருந்து எடுத்துக்கொண்டார்?

ஏமில் என்ற புதீர்

(5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

எல்லரவற்றையும் ஒன்று சேர்த்து, புதிய துறைகளை கேட்டத் திருச்சபைபை இட்டுச் செல்வத் தயாராகும் தறவாயில் அவர் மரணம். புதியதேர்களம் தோன்ற வழியே கொல்ல வே அவருக்கும் கண்வைத்தான், கால எதித்து வைக்க முடியாத. மேயிசுள் கண்ட வர்க்குப் பண்ணப்பட்ட பூமியின் முடிவே அவருக்கும் கண்வைத்தான், கால எதித்து வைக்க முடியாகில்லை. ததிரிகடவுளில் சுங்கம் அவர் வாழ்வு, பல வேறு சக்கிள் மோதி எழுத்த பேர் முனை அவர். அவரின் புரித்தொள்ள முடியாத வாழ்வினாடாக இரைவன் தன் அழியாத தெய்விக்கீட்டுத்தை வணக்கு விட்டான்.

அவர் வாழ்வு புரியமுடியாத தென் ரூதத் தோன்றினாலும், அவர் மரணம் சுங்காவற்றையும் தெளிவாக்குகிறது. அவர் வாழ்வில் மோதிய எதர்சக்கிள், அவர் மரணத்தில் சுங்கமரிசிட்டன; அவர் வாழ்வில் தோன்றிய எகிர்த்துருவங்கள், அவர் மரணத்தில் சுங்கித்து ஒன்றுப்பட்டு விட்டன. அவர் விளங்கமுடியா வாழ்வின், திருப்தியா மரன் முடிவு அவர் மரணம். அவர் மரணம் காட்டும் வார்க்குப் பண்ணப்பட்ட பூமியை செங்கடைபவர்களுக்கே, அவர் வாழ்வு பூரணமாக விளக்க தொடங்கும்.

அவர் வாழ்வைச் சுற்றி எழும் கேள்விக்குறிச்சென்னாம், அவர் சாவில் விடை பெற்றனவே! களை வாழும் திருச்சபைக்கு வர்க்கவினி கூட அவர் வேண்டிக்குறிச்சென்பதுமா?

(7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பறந்து வந்த தந்தீகள்

கழகம், சொழுப்பு — கத்தோலிக்க மேற்றிரசாலை முன்னணி, சொழுப்புகிறிஸ்தவ தொழிலாளர் இயக்கம், சொழுப்பு—கத்தோலிக்க இளமாதர் சங்கம், யாழ்ப்பாணம்—வடதிலங்கை வர்த்தக சமமேளனம், யாழ்ப்பாணம்—பெற்றேர் ஆசிரியர் சமமேளனம், மன்னர்மா வட்டம்—இன்னும், பேசாலை, அநூராதபுரம், வங்காலை, பள்ளிமுனை, பாடசாலைகளும், பங்குமக்களும், தங்கள் ஆழந்தஅனுதாபத்தை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

தொகுத்தவர்: சங்கதோதரி, M. தீர்சித்த, AC.

செந்நிறமோ?

யாழ் ஆயரை நான் சந்தித்தபோது பட்டம் பதவிபெறுத இருபது வயது இனிமூலம் அன்று அவர்திகழ்ந்தார்: ஒன்றிலும் பார்க்க ஒன்று சந்தூப் பெரிதான கண்ணங்களும் இதுபோன்று அமைந்த கண்களும் என்னை அவர்பால் ஈர்த்தன: சிறிய பெரிய காரியங்களை வேறுபாடின்றி ஒரே நோக்குடன் நோக்கும் இவரது தன்மையை இது உணர்த்திற்ற. அவரது உடலமைப்பிற்கு ஒவ்வாததாய் அவரது தலைஅமைப்பு எனக்குத் தோன்றிற்ற.

ஆவ் அமைப்பு வேறுபாடுகள் வானதூதர்கள் அவரது உடலின் உறுப்புகளை ஒன்றுசேர்க்கும்போது தப்புச்செய்து விட்டதாக எனக்குப் புலனுகியது. ஆனால் இதுவும் என்மைக்கே!

அரசியல் புணரின் ஆழ்க்க அறிவையும், வீமான சார்தியின் இயக்க ஆற்றலையும், எதிர்காலத்தை முன் கூட்டியேதரின் துகொள்ளும் இறைவாக்கினரின் நோக்கையும், நிமித்திகளது வளிமையையும், கைக்கடிகாரம் அமைக்கும் கலீஞ்னின் நுண்திறனையும் ஒன்றாக இணைத்த வானதூதர் இவர் ஒருவரில் அமைத்தனர்:

இப் பண்புகள் யாவும் ஒருங்கிணங்த சாதாரண சுபாவத்திற்கு மேற்பட்டதூயர்மனிதப்பண்புகளும், சாதாரண மனிதப் பண்புகளும் இவரில் இணைந்திருந்தன:

சிறந்த விவேகி; கர்வமற்ற ஆளுமை; ஆர்வமும் அமைதியும் ஒருங்கே கொண்ட சிந்தனையாளர்.

எழ்மையின் சாயல்கொண்டகுரு, ஆயர்.

தெய்வ சங்கற்பம் அவரை உயர்தின் உச்சப்படியில் உயர்த்தக் காத்திருந்தது: அவர் காலடி எடுத்து வைக்க வேண்டியதுதான் தாமதம்.

அவசியம் ஏற்பட்டவிடத்து ஆண்டுநடத்தினார். தேவை கண்டபோது அன்புடன் ஆட்சிசெய்தார். வேண்டிய வேளையில் அமர்ந்திருந்து சிந்தித்தார். எப்பொழுதும் கருமாறதும், மக்கள் தும் நலன் கருதியே கேவையும் செய்துவந்தார்.

இயற்கைவளம் குன்றிய ஸிலப் பரப்பில் வாழும் மக்கள், பொறுப்

புணர்ச்சியும், விளிப்புத் தன்மையிக்கவராயும், தற்பாதுகாப்பு நோக்கியும் வாழ்வார்கள்:

இங்கிலையில் இவர்களை ஆட்சி செய்வது ஒருநூண்கலைபாய் அமைய வேண்டியிருந்தது. மின் வேகத்தில் சிந்தித்துத் தகுங்கவற்றைத் தடுந்த வாறு செயல்படுத்தவும் வேண்டும். அன்றேல் தம் பதவியில் இருந்து இறக்கவேண்டும்:

அனால் எத்தகைய பாரிய கருமங்களையும் சிக்கல் எதுவுமின்றி வினை முறைத் திறனுதவியுடன் தங்குதடையின்றின்றைவேற்றும் தன்மையிக்கவர்கள் ஆயர்.

அருட்திரு மார்க்கின் ஜெயக்கிராடி

அவரது மேந்திராசனத்தில் வாழும் ஒருவணைப்போல் ஆயர் அவர்களைப்பற்றி எடுத்துரைக்கும் தகுதி எனக்கில்லை. அதற்குநான் அருகதையுமற்றவன்.

சந்தர்ப்ப வசமாக நேர்ந்த விபரி தத்தின்போது தானுகவே முன்வங்கு எனக்கு உதவினார். என்ற முறையே காத்து பேராளராகத் திகழ்ந்தார். அன்பு, பற்றுறுதி, நன்றி ஆதியவற்றை என் அன்புக் காளிக்கையாக இவருக்கு அர்ப்பணிக்கிறேன்:

கசப்பும், கணிவும் ஒருங்கிணங்த ஆறு ஆண்டுகள் இவரின்கீழ் நான் கடமையாற்றின்றன.

இப்பிரின் கால் வீரர்களிலிருந்து உதிரம் கொட்டியதை நான் ஒருநாள் கண்ணுற்றேன். மறைக்குவாவி; ஒருவருடன் உண்டான வக்குவாதத்தின் போது தன்னைக் கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு நாற்காலிக் காலுடன் தன்னிறை அழுத்தியதன் விளைவே அது, அவரது வாழ்க்கையை நாலாக வடிக்க நேரின் இந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைப் போது மானது ஆம் இவரது வீரலிலிருந்து வடிந்த குருதி அவரது இதயத்திலிருந்தும் வடிந்திருக்கும், அவர் இதயத்தை நான் அறிவேன்.

புனித சம்பத்திரிசியார் கல்லூரிச்சாளரத்தின் ஊடாக ஆயரது இல்லத்தை என் உள்ளத்தால் அவதானித்தென்.

தனிமையில் இருந்து கொண்டு சதா செயல்பட்டுக் கொண்டு

இருந்தார். தன்னை அடுத்து எதிர்கொக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கத் தயாராகவும் இருப்பார்; இந்த இடையீடற்ற தொழிற்பாடு அவர்களுடையைக் கட்டுப்படுத்தாது வீறுடன் ஒட்டவைத்தது:

இன்றைய உலகில் வேதனை, ஆனாந்த பரவசம் எனும் பதங்கள் அடிப்படையில் இருக்கின்றன. இப்பதங்களின் கருத்தாளத்தை அகராதி விளக்கமுடியாத அளவிற்கு ஆயர் அறிசு திருந்தார். மனிதவாழ்வின் கீகம்ச்சிகளைப் பிர்ணயிப்பதாகக்கருதப்படும் கிரகங்கள்மீது குற்றமில்லை. அவர் அணிந்திருந்த அவர் பதவிக்குரிய நிறத்தின்மீதே இக்குற்றம் சாரும். சென்னிறம் ஒடுமே குருதியின் நிறமாயிற்றே!

எனது அனுபவத்திலிருந்து ஆயரது அபிஷேகம் கிறீல்துவின் பாடுகளின் ஒரு கட்டமீனை என்னுடைய நேன். "பின்பு பிலாத்து யேசுவைக் கொண்டு போய்ச் சாட்டைகளால் அடிக்கச் செய்தார். மேலும் பிலாத்து முட்களால் ஓர் முடியைப் பின்னி அவர் தலையில் வைத்து அவருக்குச் சென்னிற ஆடையை அணிவித்தான்" (அரு: 19 அதி: 1-2);

சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முற்படி இது: பிலாத்து அன்று மாதிரி காட்டி வைத்தான்: ஆயர் பதவியின் சின்னமான சென்றிறத்தை அணியும்போது இதைச் சிந்திப்பார்கள் என்பது சந்தேகம்.

செம்மலே!

இறைவாக்கு உரைக்கப்படுவது மட்டுமன்றி, சின்னமாகவும் அமையும், ஆயர் தன் கடமைகளைத் திறமையுடன் நிறைவேற்றியவர். உயர்பதவியின் ஆடம்பரங்களை விடுத்து சாதாரண எழிமை வாழ்வு வாழ்வது ஆயரின் உண்மை இயல்பைக் காட்டியது: தன் கடமையை நிறைவேற்றுவதில் கண்ணும் கருத்துமாகத் திகழ்ந்தார்:

யெர்பதவியில் உள்ளவர்கள் திட்டங்களைத் தீட்டி அவற்றைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்புக்களை மற்றவர்களிடம் விட்டுவிடுவர், ஆனால் நம் ஆயர் இவ்வாறன்றி மிகச் சிறிய (23 ஆம் பக்கம் பார்க்கவும்)

புதன் காலை 8-30.

பலாலி விமான நிலையம்.

திங்கள்ளன்று உயிருடன் சென்றவரை
மரியாதை அணிவகுப்புடன் தாங்கி வந்து
தளத்தைத் தொட்டது விசேஷ வான்ஊர்தி.

வரவேற்க நின்றவர்கள் | ஆனந்தக் கண்ணீருடன் அல்ல;
அழகைக் குறலுடன் கரம்கூப்பி நின்றனர்.

விமானத்தளத்தில் ஆயரின் பூதவுடலை
தாங்கிச் செல்லும் முப்படையினர்.

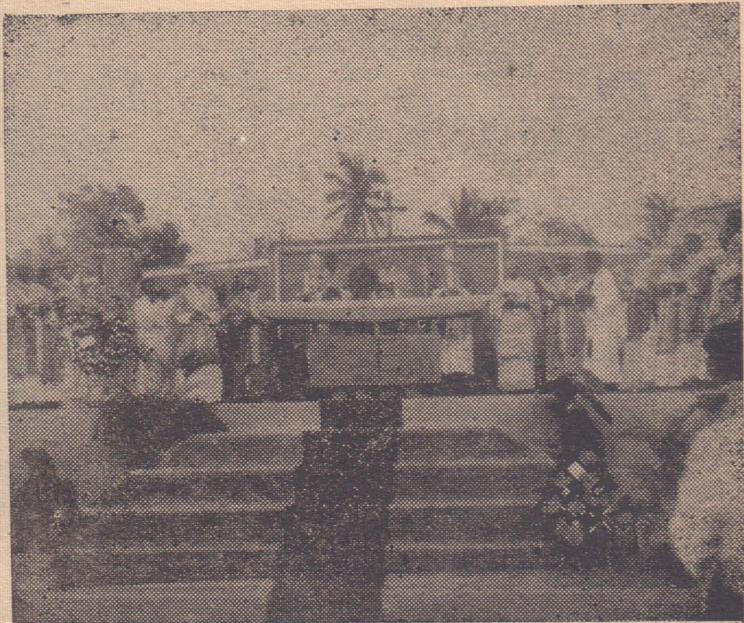

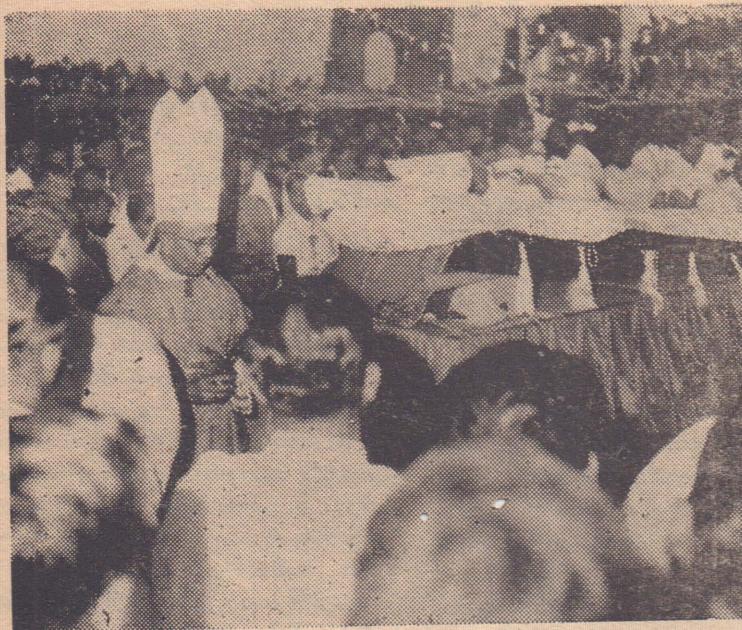
எதையும்! [தாங்கும்] இதயம் படைத்தவரை
இப்படியும் தாங்கிவருவதுதான் விதியோ!

ஆண்டவரின் ஆலயத்தின்
ஆயராக வாழ்ந்தவரின் பூதவுடல்
ஆசனக்கோவிலின் நடுவில்
மேடையில் கிடத்தப்பட்டு
ஆசீர்வதிக்கப்படுகின்றது.

திருமறை என்பது ஒரு கூட்டு வாழ்க்கை.
மறைந்த ஆயரின் ஆன்ம இளைப்பாற்றிக்கு
ஈழத்து ஆயர்களும்
பஸ்வேறு திசைகளிலிருந்து குழுமிய மக்களும்
பலிசெலுத்துகின்றனர்.

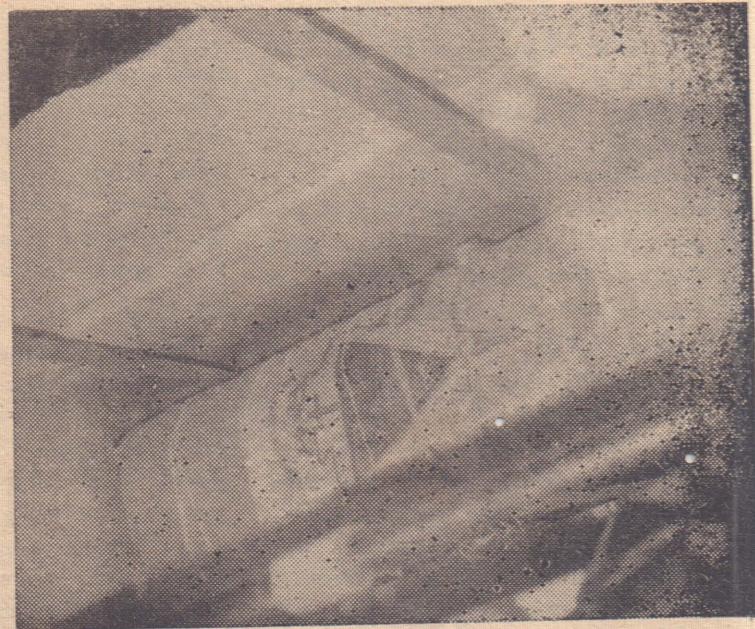

வாழ்நாளிலெல்லாம் மற்றையோர்க்காய்
பரமனிடம் பரிந்து இரந்து
மன்னிப்புக் கோரிய இறைமக்கள் தலைவனுக்கு
இறுதிச் சடங்குகள்.

புனித ஆடைகள் புனைந்த ஆயர்கள்
தீர்த்தம் தெளித்து தூபம்காட்டி
தூயவனை இறைஞ்சுகின்றனர்.

கல்லறை என்பது கடைசி முடிவல்ல.
சாவைவென்ற சத்தியன்
கிறிஸ்துவுடன் இணையும்புதிய வாழ்வின்
தொடக்கம்.

நீத்தியத்தின் நிறைவிலே வாழ்ச்சிச்சுறவனே நிம்மதீயடைவர்ய் !

வள்ளலாய் வாழ்ந்தாயே

மறைந்த ஆபனுக்கு மண்ணில் நடந்த இறத்தின்கலி அது. சோஷ்ச சிலைளாக, நடமாடும் பின்னங்களாக நகர்க்குமான்றிடுத் தங்க ஜன சமுத்திரத்தினுள் நானும் ஆயாது உடலை வலம்வந்து அமர்க்கேன். கண்ணீரையோ என்றால்குமுறலையோ அடக்க முடியாது என்றால்கும் போராடியது. ஐயோ! கண் திறந்து பேசுவாரானால்...!

எனக்கு நடந்த ஒந்தில் சம்பவம் எனோ மறங்குமிடுத்திலை. அங்கிருநூ நான் திசீல் சொன்டவளாக எனது அனுபவங்குறையால் ஏற்பட்ட அங்க நஷ்டத்தை எப்படி ஆயுக்கு அறி விப்பேன் என்ற அங்காய்ப்புடன் அவரில்வத்தை நடினேன். தாத்தில் வகுத்தொண்டிடுத்தே ஒளியூட்டும் அங்க மலர்க்க உருவும் அதன் கருணை பொழியும் கண்கள், கணிந்த பார்வை ஓர்கால் என்மேல் விழுக்கது. திசீல் மறைந்த இடங்கெரியவில்லை விரைந்து வக்கார் “என்ன சிர்ரா வேணும்? எல்லாம் சரியா? எப்படிச் சுதம்?” எனும் கேள்விகளை அடிக்கொண்டே அமர்க்கார். சிக்கலைச் சீர்சேய்ய வழியின்றி, தேவையிற் தெளிவுகான முடியாது தினநிச் சொற்று என்னைப் பார்த்து “இதுவும் ஒரு காரியமா? பொறும் பொறும். சொல்லும், நான் செய்கிறேன்” என்ற அவரது மொழி களைக் கேட்டதும், மலைபோற்ற என்றங்பம் பனிபோல மறைந்தது. தாரா எமாக் கலந்துரையாடவும் தொடங்கினார். உரையாடலில் அவரது அன்பும் கண்டேன்.

குருவாக்கில் அவர் ஒரு தீர், நான் இழைந்த தவறை எடுத்துக் கூட்டி காரசாரமாகச் சுடந்தார். கண்ணீர் தென்பட்டது என் கண்களில், கண்ணீரைச் சாணச் சுக்கிமாட்டாத வராய் இடத்தைவிட்டகண்ணார் ஒரு கண் அனமதி நிலையது. மீண்டும் புன்னையோடு திரும்பினார். கண்ணீரின்காரணத்தைத்தற்கு சிர்செய்து சாங்கியிடன் வழியனுப்பினார். இச் சம்பவம் நடந்தது எனக்கு மட்டு மல்ல எத்தனையோ பனியாட்டனோ யும் கட “இங்கேவரகும், உம்முடன் கில் வார்த்தைகள் பேசுவேண்டும்”

என்ற அழைப்பதை அவதானித்திருக்கிறேன். இவ்வழைப்பில் தங்கை என்ற ஒரு தனி அன்பையும் நம்பிக்கை யையும் காணலாம். எமது கண்ணியர் இல்லத்தைச் சுதிக்குபொழுதுதெல்லாம் மாற்றங்கள் ஏதும் விரும்புவாரானால் நானுத் திட்டங்கள் தீட்டாது எமது அப்பிராயத்தைத் தேட்டே ஆவன செய்வார். .

“என்லோரும் சுகமா இருக்கீர்களா?” இல்லத்திற்கு வருகைத்தரும் ஒவ்வொரு முறையும் அவர் எழுப்பும் கேள்வி இது. அவரிடம் விளங்கிப் பத்தைக்குரியகரிசுகளையென்னால் மங்கக முடிவதில்லை. மனமதில்லாத அனுகைகள், ஏழைகள், பணியாளர் மட்டில் அதுவும் அவர்களின் வேலை ஒப்பு எனபவற்றின் மட்டில் அவர் கொள்ளும் சமநிலைக் கரிசுகளை சொல்லுந்தராம்ரு. எவ்வுயிரையும் தன்னுயிர் போல் மதிக்கும் அவரின் பண்புள்ளத்தை எவரும் மறங்கமுடியாது.

ஆயின் வாழ்க்கையில் “சாதாரணம்” என்ற சொல்லுக்கு அவர்களாடுக்கும் முக்கியத்துவம் பின்னிப் பினைந்திருக்கதை சில்லப்பேருகள்டேன். உணவிலோ, அறநயிலோ பிரத்தியேகமாக எதையும் விரும்பார். பட்டடன் அத்தியாவசியமற்ற எதையும் கண்டால் உடனே உரியவரை அழைத்து விசாரிப்பார். ஆடம்பரத்தை அனுமதியாதபோதி இல் ஆலய அலங்காரத்தை உள்ளார்ப்பார்.

கையிருப்புக் குறைந்து செலவைச் சமாளிக்கமுடியாமல் கிட்டனையில் ஆம்கிருந்த ஒருசமயம் நானும் ஆயரிடம் பொருள் உதவிகோரிச் சென்றேன். திடெரனத் தொலைபேசி மனி அவரை அழைத்தது. அவருக்கு வந்த அங்கர வேண்டுகோள் அது. சிறிது யோசனையுடன் திரும்பிய அவரின் உதடுள்ள பின்வருமாறு முனுத்தனபோலும் “நாளையதினத் திற்காவும், அதன் தேவைக்காவும் நான் வேண்டுகின்றை இறைவா! இன்றைய தினத்திற்கும் அதன் தேவை உட்கும் அருள்தங்கால் அதுவே போதும்”, மீண்டும் தொலைபேசியின்

மணியொலி..... யாரோ ஒரு பேருப் பாரியின் அன்பளிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள நூமாறவந்த அன்புக்குராலது. அவரது ஆற்றலின் ஊற்று செபம் என்பதை அன்றே கண்டேன்.

மரணத்தின் முன்தினம் அவறுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். “உங்கள் சபை அதிகிரேஷ்டரின் கிளங்கை விஜயம் எப்போது என வினாவி, எங்கும் பரங்கு பணிபுரியும் திருக்குடும்பக்கன்னியலாக்கன்டு அவ மனம் மகிழ்வா என்பதை உள்ளிறைவுடன் தெரி கித்தார். எம் சம்பாஷ்னையை இடையறித்தது அவரது இதயக்குபுறங், “எனக்கு ஒரு கவலையுடன் இம்முறை நான் மடுவக்குச் செல்லவில்லை”... இன்பத்திலும் துங்பத்திலும் அவரது ஒரே வழித்துக்கணமரிதுக்கிணேயதான். தாய்மூகம் காலாதை சேய் மனம்கொங்குத்து அதிசயமல்ல. எவ்வித எதிர்ப்பும், பொறுப்பும் பிரச்சினையும் தலைதுாக்கி சிறந்தபோதிலும், அன்னைமேற்கொண்டிருந்த அன்பு அவரை அழை தியின் அண்ணலாக்கியது.

— மறைச் சகோதரி

— நினைவு அலைகள் —

“வடதிலங்கைக் கத்தோலிக்க மக்களுக்கு உயிரும் ஊட்டமும் கொடுத்துவந்த ஜீவநாடி ஒய்ந்து விட்டது.

மனிதரின் உள்ளங்களை ஒரு பார்வையால் அளந்தறிய வல்ல மதியூகியை நம் இழந்துவிட்டோம். வருங்காலத்தை நிதானமாக மட்டிட்டறிய வல்ல ஒப்பற்ற தலைவர், ஆயர் எமிலியானுஸ்பிள்ளீ நம்மைப் பிரிந்துவிட்டார்.

இனிய வார்த்தைகளைப் பேசி, புனிசிரிப்பாலே எங்கள் இதயத்தில் பாலை வார்த்த அன்பின் செல்வளை நாம் இனிக் காணமாட்டோம்;

சதி மத பேதமற்ற உள்ளங்களில் குடிபுகுந்து, அவர்களுக்கு ஆபத்தேற்பட்ட வேளையில் கைகொடுத்துத் தூக்கிய அற்புதமான கற்பகல் பூங்கொடம்பு மறைந்து விட்டது.”

யான் அறிந்த எமில்

(புதிச்சியையும், பெருமையையும் விரும்பாதவர் எமில். அவரைப்பற்றி கான் வெளியிடுவதை அவர் விரும்ப வே மாட்டார். எமிலின் இவ்விருப்பத்தை விரைவேற்ற, வகைபின்றி செயலில் இறங்கிய என்னை விரைவனும் எமிலும் மன்னிக்கட்டும் !)

“உமது முத்த மங்கை (வண. பிதா கயித்தான்பிள்ளை) கொழும்பு மறை மாவட்டத்திற்கு அர்ப்பணித்து விட்டீர், உமது அடுத்த மகன் எமிலை யாழ் மறை மாவட்டத்திற்கு அளித்தாக வேண்டும். அவர் திருமணம் கெய்ப விரும்பினால் அவரது திருமணத்திற்கு நான் சமுகமளிப்பேன். ஆனால், அவர் கொழும்பு மறை மாவட்டத்திற்கு குவர் ஆவதாயின் அவரது குருப்பட்டாரி ஷேஷ்ட்தில் நான் சமுகமளியேன் !”

அங்கூருநாள்யாழ் நங்கின் புதிய ஆயர் மகாவங். பிழூல்ட் (Brault) ஆண்டகை எமிலின் தங்கை திரு. யாக்கோபேன்ஜீயிடம் மேற்கண்ட வாறு கோரினார். இதனை அடுத்து எமிலும் யாழ் மறைவட்டத்தின் குரு மடத்தில் சேர்ந்தார்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தின் மூலம் லண்டன் விஞ்ஞானத்துறை யிற் பட்டதாரியான எமில், சர்வகலாசாலை உதைபந்தாட்டத் துழுவின் தலைவராகவும் திருப்பதார். இளமைப் பொலிவுடன் விளங்கிய அவரை அருட்திரு. கியோமர் அன்று மாணவர்களாயிருந்த சூசகப்பிள்ளைக்கும், குருசாமிக்கும், எனக்கும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

அருட்திரு. J. P. ஜீவாட்டினம், BA, (London)

மறைச் சகோதரன்

கொழும்பிலுள்ள அமலமரித்தியா கிளின் நவசன்னிபாச மடத்தில் சேர்வதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்த எம்முடன் எமிலும் சேர்வதை யிட்டு நாம் பெருமை கொண்டோம். லண்டன் பட்டதாரியான கொழும் பைச் சேர்ந்த பெஞ்சமின் கூறேயும் எம்முடன் சேர்ந்து கொண்டார்.

“அருட்திரு கியோமர் அடிளார் என்ற கல்லூரியில்” — பட்டதாரிகளாய் வெளியேறிய நாம் புதிதாக எம்முடன் சேர்ந்த இவ்விரு லண்டன் பட்டதாரிகளை முன்னிட்டு முதலில் பிரகமை கொண்டோம். ஆனால் அவர்களிடம் நிலவிய அன்பும், தாழ்மையும் இவ்வாறு நாம் பிரகமை கொள்ளக் கூடிய மில்லை என்பதைக் காலப் போக்கில் உணர்த்திற்று. [ஒட்டுரை]

எலிவர்களுள்ளுருவானபெஞ்சமின் அமைச்சியான சுபாவும் கொண்டார். இல்லை எமிலிடம் இனைகுனுக்குரிப் குதுகலமும் அங்கியோன்னியமாகப் பழகும் தன்மையும் குடிகொண்டிருந்தன. நவசக்கியாசகபை முதல்வர் திவரை மாணவர் தலைவரங்களியமித்தார்.

நகைச்சுவையும் நீண்டமும் ஒருங்கே அமைத்திருந்த இவர் எவ்வையும் சிரிப்பில் ஆழ்த்தி விடுவார். தான் சிரித்ததை சபைமுதல்வரிடம் முறையிடும் போதுகூட அதனையும் சிரித்துக்கொண்டே எடுத்துக்கூறவார்!

புனித ஆசிர்வாதப்பர் கல்லூரியில் பயிச்சிபோதலத்தின் மொழியில் போதிய பரிசு பெறுவதையினால் புனித பேர்ணைட் குருமடத்தில் லத்தின் போன்ற பாடங்களில் இவரின் திறமை புலனுகவிக்கூ.

வண. பிதா நீக்கௌல் அவர்களால் கடாத்தப்படும் வகுப்பு வேளையில் பெஞ்சமின் துக்கத்தில் ஆழ்க்கிடுவார். ஆயினும் இருவரும் பரிச்சையில் திறமையாகச் சித்தி எய்தியமையினால் இறையியல் படிப்புக்காக ரேமாபுரிக்குச் சென்றனர்.

அழுத்தத் திருமறையின் இணையற்ற தாண்களான ஆயர் எமிலும் கருதினால் கூறேயும் அன்னால் அருளப்பகுடன் அளவளவியபோது.....

அருட்திரு அடிகள்

“நாமசிக்ஷையும், ஒத்தாசையும், அண்புள்ளமும் ஒருங்கே சொன்டினம் குரு ஒருவர் விரைவில் வருகிறார்.”

இவ்வாறு ரோமாபுரியில் இருங்கு வந்த செய்தி கூறியது.

எமிலும் வந்தார்! ஏனைய குருக்களைப்போல் சேவை செய்து விரைவில் தனக்கென ஓர் தனி இடத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

அப்போது ரேமாபுரி செல்ல வேண்டியிருந்த ஆயர் கைமர், எமில், பெஞ்சமிக் கூகியோரில் ஒரு வரை ரேமாபுரிக்கும் மற்ற வரை உள்ளதுவும் அழைத்துக் கொண்டார்.

இதற்கு வேண்டிய உதவிகளை எமில் செய்தையினால் மனம் மகிழ்ச்சி ஆயர் “எமில் நீர், ‘தோமஸ்குக் குன். கன்ஸ்’, தாபனத்தின் தலையைப்பிடித் தில்லவா இருக்க வேண்டியவர்” என்று அவரைப்படியுங்களார்.

இது மட்டுமல்ல இவராறு தீர்மையைக்கண்ட அப்போதய பொலின் அதிபராக இருங்க திரு. ஒள்ளமண்டல சிவா என்பவர் எமிலின் சாதுரியத்தைக் கண்டு அதிகமித்து “துப்பறியும் இலாகாவித் மேசிடத்தில் இருக்க வேண்டியவர் நீர்” என்றார். உண்மையில் எந்த ஒரு ஸ்தாபனத்தினும் உயர்பதவியைத் தீர்மையுடன் நடாத்தக் கூடிய அருங்கொட்டைகள் அவரிடம் கிடைக்கிறன.

தீர்மைப்பட்டது நடாத்துவதில் அவருக்கு சரிகிர் சமரனம் அவரே!

மடுவில் சிகிமும் திருவிழாக்களும், அதன் சிர்வாசத் தீர்மையும் அவரால் நடாத்தப்பட்ட திவ்விய சுற்பிரசாத சமாகங்களும் அவரின் தீர்மைக்குச் சாங்குபாக்கின்றன!

கொழும்புத்தறை மூலம் மேற்றிராசனத்திற்கு நீண்ட காலமாக குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் உண்டான நஸ்தங்களைப் போக்கி யவர் எமிலே

இங்குள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையினால் பயோதிபர் விடுதியினாம் அதிகாரத்தை இவர் ஏற்றதும் அதனை, சமதேவையைப் பூர்த்திசெய்யும் ஓர் ராபராமான் ஸ்தாபனாமாக மாற்றினார். அவர் அங்கு ஆரம்பித்த பண்ணை, பேங்கரி இவற்றின் மூலம் பெரும் பயண்கிடைத்தது.

இவை மட்டுமல்ல இளைஞர்களை வழிநடாத்துவதிலும் இவர் சூரத்துவிளங்கினார். சிக்கல்கள் துண்பங்கட்டு உட்பட்டிருந்தவர்களை அவற்றில் இருங்கு விடுகிறது தன்பால் காந்தம் போல் அவர்களை எந்தார். துண்பங்கட்குள்ளானவர்க்கு ஆறுதலும் அன்பும் அவசியமென்பதை உணர்த்து அவற்றை அளிப்பதில் அவர் பின்கிற கவில்லை. ஒவ்வொருவரதும் தேவையை முன்அறிக்க செயற்படும்தன்மை இவரிடம் காணப்பட்டது. குறிப்பாக யுநித் காலத்தின்போது எத்தகைய அதிகியாவசிய பொருட்களையும் தன்னண்பங்களின் உதவியுடன் பெற்றுக் கொடுக்க வல்லவராயும் திகழ்க்காரர்.

சமய, சமூக, தனிப்பட்ட பிரச்சனைகளுக்கு உள்ளானவர்கள் இவரது உதவியைநாடி அவற்றிற்குத் தீர்வும்

கண்டனர். பாடசாலைகளினது முதாகையாளராகவும், மகைாவட்டப் பரிபாலகராகவும் இவர் கடமையாற்றிய பேரது இவர் எடுத்துக்கொண்ட தீர்மானங்களின் பயனாக பலரது தப்பெண்ணத்திற்குள்ளாக நேர்ந்தது. ஆனால் ஆயரானபின்பு இடம் பெற்று இன்னல்களுடன் இவற்றை ஒப்பிடும்போது இவை அற்பமானவை ஆகும்.

அருள்நிலை ஆயர்

ஆயர்பதவி இவற்கு சிலுவையா? மகுடபெணில் எமிலுக்கு அவை முட்டளால் ஆணவையே!

அவரிடம் பெலவினம் இருங்கிருக்கலாம் ஆனால் அவற்றை அவர் வெளிக்காட்டியதில்லை. அவ்வாறு இருங்கிருக்கல் அவருக்குச் சிலுவையாய் இருங்கவர்மீது அவர் அஸ்பைச் சொரியவே அது உதவிபது.

ஆண்மீச ஆர்வம் மிக்கவர்! அதனை அவர் வெளிப்படுத்தி யதில்லை! ஆனால் நடைமுறைப்படுத்துவதில் தயங்கியவருமல்ல, இன்னவின்போது உறுதியான மனத்துடன் செயலாற்றுவார். அவரது நடைமுறைகள் யாவும் ஆத்மீக கலனையே கார்க்கிருக்கது!

பிராது மனங்கிடையை அவர் தெரிக்கு கொண்டாலும் தன்மை கொண்டிருக்க விவரது புக்கி சாதுரியத்தைக் கண்டு பலரும் அதிகமித்தனர்! ஆற்றிவகும் மேம்பட்ட அறிவு படைத்தவர் என்று வியந்தனர் சிலர்!

தம்மிடம் சிறப்பம்சங்கள் உண்டன நினைத்தபோது அவர்களிடம் அத்தகைய பண்புகள் இல்லை என்பதை எமில் கண்டார். இது சிலரைப் புண்படுத்தியது என்றாலும் இத்தகைய துண்பங்களை எதுவித மனத்தங்களுமின்றித் தாங்கிக்கொண்டார். அவர் முத்தில் புங்கிரிப்புக் கோண்டிய அதேவேளையில் இத்பம் வருக்கியுமிருப்பார்.

மகந் ஆயர் எமில்பழைமையில் ஊறி பவரா? ஆனாலே புதுமைப்பாதையின் முன்னணியில் சிறப்பாரா? இத்தகைய வேறுபாடுகள் தமிழ்மூலங்களைப் பறை ஆபரே கம்பமாட்டார். இது செயற்கையில் அமைத்துக் கொண்ட வேறுபாடே ஒழிய உண்மையில் உள்ளது அங்கு, தேவையேற்பட்டபோதும் சங்தர்ப்பம் இடமளிந்த போதும், அனைவரும் முற்போக்குவாதிகளும், (26-ம் பாக்கம் பார்க்க)

மறைந்த ஆயருக்கு அஞ்சலி

இறைவனடி எய்திய நமது ஆயர் மேதகு எமிலியானுவீல் பிள்ளை ஆண்டகை அவர்களின் திடீர் மறைவுக்கு புனித காரர் மேல் சபைக் கன்னியர்கள் அனைவரும் தங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறார்கள்.

அவரின் இழப்பு நமக்கு மட்டுமல்ல அன்னை திருச்சபைக்கும் ஆழுத்து மக்களுக்கும் குறிப்பாக யாழ்-மாவட்டத்திற்கும் ஈடு செய்யமுடியாத பெரும் நல்டமாகும். அவரை எல்லாம்வல்ல இறைவன் விரைவில் புனிதர்கள் வரிசையில் சேர்த்தருளமாறு வேண்டி நிற்கிறோம்.

M. MAUDE, AC.,
Provincial.

தந்தையை இழந்தோம்

நமது ஆயர் மறைந்துவிட்டார், விதி சதிசெப்பு அவரை நம்மிடமிருந்து பறித்துவிட்டது. நாம் அவரை அதிகமாக நேசித்தோம். இறைவன் அவரைத் தமிழ்மூர்த்துக்கொண்டார்.

அவர் நம்உள்ளத்தில் ஞானங்களியை ஏற்றிவைத்தார்; விசுவாசப்பயினரை வளர்த்தார். அச்சத்தைத் தீர்த்து ஆறுதல் அளித்தார். இன்று அவர் எம்மோடு இல்லை. இறைவன் தம் மன்னுலக பூங்காவிலிருந்து இம்மலரை விண்ணுலகில் நாட்டச் சித்தங்கொண்டார் போனாம்.

நமது ஆயரின் பூதவுடலுக்கு மலர்மாலை சாத்தி அவரது புகழுடலுக்குப் பாமாலை சூட்டியவர் பலர்.

“கல்வியைப்போல் அறிவும், அறிவினைப்போலக் கருணையும், அக்கருணைபோலப் பல்வித செயல்கள் ஆற்றும் திறனும் தன்னிகரின்றிப் படைத்த வீரன்; பிறர்க்கன்றித் தனக்குமூழாத் துறவியாவோன்” என்னும் பாடல் தரும் கருத்துக்கு இலக்கணமாய் விளக்கிய வர் நமது ஆயர்.

தம் மேற்றிராசன மக்களின் ஆண்மீக பணியே தமது உயிர்முச்செனக் கொண்டு அயராது உழைத்தார். அவரது செயல் ஒவ்வொன்றும் அவர்களைக் குறித்த இப்பந்த மேற்றிராசனத்தின் எந்த மூலைமுடிக்கிலுள்ள எப்பிரச்சினையும் அவரது கவனத்துக்குத் தப்பியது கிடையாது.

ஆயரின் ஆட்சிக்காலம் தொல்லைகள் நிறைந்ததோன்றி, திருச்சபைக்கு ஒரு சோதனைக்காலம். உள்ளும் புறமும் எண்ணற்ற இடையூறுகள் முளைத்தபோதும், தமது ஆற்றலாலும், மதியூகத்தாலும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இறைவன் மேற்கொண்ட நம்பிக்கையினாலும் அவற்றையெல்லாம் மேற்கொண்ட இணையற்ற தலைவர். பிறரது புசழ்சியையோ இகழ்ச்சியையோ பொருட்படுத்தாது தம் கடமையே கண்ணுக்கவாழ்ந்த பெரியார்.

திருச்சபைக்குக் காலத்துக்கும் சந்தர்ப்பத்துக்கும் ஏற்ற தலைவர்களை இறைவன் அனுப்புகிறார். சிக்கல்கள் சிறைந்த கடந்த இருபது ஆண்டுகளிலும் கம்மை ஆண்டு வழிநடத்த உறுதியும், அஞ்சானமையும், மதிநலமும்வாய்ந்த ஓர் ஆயரைத் தந்தார். அங்ஙனமாகவே வருங்காலத்தி லும் தக்க தலைவரைத் தந்து திருச்சபையைப் பராமரித்து வருவார் என்பதில் ஜூபமில்லை. ஆயினும், ஆயர் எமிலி

நல்லாயரின் நினைவு

எம்முடை ஆயராம் எமிலியானுஸ் — தினம் நம்மிடை வாழ்ந்தநற் தெய்வமென்போம்.

ஆட்சியின் பிறப்பென விளக்கினார் — மறை மாட்சியின் சிறப்பென இலக்கினார்.

நிறைவன் வளர்ச்சியைக் காட்டினார் — எம் மறைமன வாட்சியை ஒட்டினார்.

தலைமையில் தனிவழி நாட்டினார் — அருட்புலைமையில் புதுஞ்சிலி மூட்டினார்.

பழுமையில் புதுமையைக் கூட்டினார் — மத வளமையில் மெருகினை ஊட்டினார்.

மந்திர மாண்பினில் நல்லவர் — இரசத் தந்திர ஆண்மையில் வல்லவர்

கறைகளைக் குறைகளைக் கண்டித்தார் — தம் கருணையை உதவியால் எண்பித்தார்.

பறந்து திரிந்து பணிபுரிந்தார் — தனி இருந்து பரிந்து தனிபுரிந்தார்.

வளைந்து வளைந்து குறைதவித்தார் — பின் நிமிர்ந்து நிலைத்து முறைவகுத்தார்.

அரசியற் கூச்சலுக் கடிபணியார் — வரும் பிறப்புல் மாப்ஸ்சலில் தலைபணியார்.

ஆக்கழும் ஊக்கழும் தந்திட்டார் — எமைத் தாக்கியே உடல்நலம் நொந்திட்டார்.

வயதினில் ஏழ்பத்துக் கண்டவர் — மன இயல்பினில் இளமையைக் கொண்டவர்.

இறைபணி ஆற்றவே உயிர்வாழ்ந்தார் — தம் இறைவனை நாடியே உயிர்மாண்டார்.

எமில் ஆயர் மறைந்தாலும் இறக்கவில்லை — நம் தமிழாயர் எமையென்றும் துறக்கவில்லை.

பண்டிதர், ஆசிராதன்.

யானுஸ்பிள்ளையின் இழப்பை நாம் உணராமலிருக்க முடியாது. இறைவன் அவருக்கு இவ்வுலகில் அளித்த மகிழ்ச்சைக்காக நன்றிக்கறுவதுடன், தம் ஊழியனை நித்திய சம்பாவனைக்கு அழைத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்போமாக.

சென்னி வைசுற் இம்மாலுவேல்

→ நன்றி <

ஆயரின் இறுதிச்சடங்கைத் திறம்பட அஞ்சல்செய்த சமூகத் தொடர்பு கருவி நிலையத்தினர் அனைவருக்கும் எமது உள்ளங்களிந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றேரும்.

இதயங்கள் பேசுகின்றன..

இவ்வுலகில் நான் இந்த நிலைமையை எய்தி இருப்பதற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தட்டுத்தவியவர் அவரோ, வாழ்வில் எத்தனைய கஷ்ட துண்பம் வந்தபோதும் இன்முகம்காட்டி, ஆறுதங்களிற் அதற்கேற்ற ஆலோசனையும் கருவார். அவரது தீர்மானத்தின்படியே நான் எந்த விடயத்தையும் செய்யக் காத்து குப்பேன். அவரை எனது வாழ்விள்ளு மனிதவழியில் ஒரு தெய்வமாக வே மதிக்கின்றேன். அரசியல் வல்லுநர்களுடன் சமய விடபங்களைப்பற்றி கலந்துகொட்டல்களில் எல்லாம் முக்கிய பங்கு எடுத்தவர் எமது ஆயராகும்.

ஆண்மவாழ்வில் எப்படி ஒரு தங்கை
யாக இருந்தாரோ அதே போல்தான்

அவர் உலக வாழ்விலும் மக்களோடு
இணைத்து வழிநடத்தினார். இன்று
யீரிப் பதவி வகிஞ்கும் எத்தனையோ
குடும்பங்களின் நல்வாழ்வுக்கு வித்திட்ட
வர் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

வழக்கறிஞர் அன்றனி,

* * *

அன்று ஆடித் திங்கள் 10-ம் நாள்.
 இடம் ஆயர் அவர்களின் விடுமுறை
 இல்லம் - வள்ளாய். நேரம் பி. ப.
 3½ மணி. எம் வரவைப் பணியாள்
 மூலம் அறிந்தாரோ என்னவோ !
 வாருங்கள் ; வாருங்கள் ; என்ற அன்
 புக்குரல் பின்பக்க அறையில் இருந்து
 ஒலித்தது. உள்ளே சென்றே ம்.

மறைச் சகோதரர் ஒருவருடன்
ஏதோ எழுத்து வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த அவர்: என்னை என்ன? எங்க இருந்து வாறின்கீ? எப்படி வந்தின்க? எல்லோரும் சுகமாக இருக்கிறீர்களா?

தம்பி! இந்தக் கதிரைகளைக் கிட்ட இழுத்துவிடு...இருங்கள்; இருங்கள்...

எப்படி ஆண்டவரே கூகம்? நேற் றைய தினம் காய்ச்சல் என்று கேள் விப்பட்டோமே? இது எங்கள் வினா.

ஆம்... காய்ச்சல் வந்தது; போய் விட்டது; இனி வரும். வேதனை வேளையிலும் இயற்கையான நகைச் சுவை; இனிமையான புன்னுறவுள்.

அன்மையில் எம்மை விட்டு
மறைந்த மறைத் தங்கையர் களின்
எண்ணிக்கை பற்றிய பேச்சும் எழு
கிறது. ஒவ்வொருவர் பெயரும்
சொல்லி விரல்மடித்து என்னுகிறார்.
இடையிடையே சூடான பெருமூச்சு.
...காலம்வர நாமும் போகத்தானே
வேண்டும். “இவ்வுலக மகிழ்மை பெரு
மை வீண்; ஆண்டவரின் அங்கு
ஒன்றே அவசியம்” என்ற பொருள்
பொதிய ஒரு சிறு மறை உரையே.
ஆற்றிவைத்தார்.

சங். சகோதரி
M. வலண்டைன்.

* * *

ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்
மருதமடுத் திருப்பதி யில் நடந்த
தவக்காலத் தியானத்தின்போது
நான் யாழ், ஆயர் எமிலியா நூல்
பிள்ளையை நேருக்கு நேர் சந்தித்
கேன்.

“நான் உம்மை இதற்கு முதல்
சங்தித்ததில்லையென் என்னுடை
நேண்; ஆனால் உமது தோற்றுத்தி
விருந்து நீர் யாழிப்பாணத்தின் எப்
பகுதியைச் சேர்ந்தவரென் என்னுல்
யூகிக்க முடியும். அச்சுவேளியல்
வவா?” என்றார். அதிசயத்துடன்
அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் பான்மை
யில் தலையசைத்தேன். அவர் அவசர
மாக நாற்காலியான் நின் விளிம்
பில் உட்கார்ந்து கொண்டு திருச்
சபையின் புராதன இக்கட்டான
(தொடர்ச்சி 84-ம் பக்கம்)

வத்திக்கான் பேரவையில் கலங்குகொள்ள சித்திலத்திலிருந்து
பறந்துசென்ற ஆயர் எமில் மறைத் தங்கதை சீண்ணப்பருடன்
வலங்குரையாடுகிறார்

கன் பணியை நிறைவேற்றிய ஆயர்

மகுடம் தரித்த சிரசுக்கு அமைதி ஏது? சிம்மதிடைன்றபழமொழிக்கு ஏற்ப 23 வருடாலமரக யாழ். ஆயர் ராகப் பணியாற்றிய நமது ஆயர் எதிர்ப்பு தன்பம், துயரம் இன்னல் மத்தியிலே தமது ஆட்சியை நடாத்தி அர். தம் ஆட்சியின்போது பாடசாலை ஜோத் தேசியமயமாக்கல் போன்ற ஆயியல் மாற்றங்களையும் 2-ம் வத்திக் கால் சங்கத்தின்பின் இடம் பெற்ற மாறுதல்களையும் இவர் எதிர்நோக்க வேண்டி இருக்கத்து. சீரிஸ்துமேல் கொண்ட தளராத நம்பிக்கையினால் நம்பணியை நன்கு செய்தமுடித்தார்.

இவ்வாறு மகந்த யாழ் ஆயர் மகாவான், எமிலியானுஸ்பிள்ளை ஆண்ட கையின் இறதிச்சுடங்கை முன்னிட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட துக்கப்பாடற்பூசை பின்போது உரையாற்றிய பட்டத் தரிப்பு ஞானாடுக்க நிலையத் தலைவர் வண். பிரா சந். என். குருஸ் அடிக்காரர் தெரிவித்தார். கருதினாலும், மேற்றிராணிமாரும் குருமாகுமாக 22 பேர் ஒருங்கிணங்கு நிறைவேற்றிய இக்கட்டுத் திருப்பலிஷுசையில் இவர் தொடர்த்து பேசுகையில் கூறியதா. பது : “டமை உணர்ச்சிமிக்க ஆயர் பொறப்புணர்ச்சியும் ஒருங்கே கொண்டவர். ‘மறைஞர் தனது மேற்றிரா சந்தைத் திருமனம் செய்தவர்’ என்னும் பழமொழிக்கேற்ப நமது மேற்றிராசனத்தில் உள்ளவர்களிடம் ஜைக்கியமாகவும் ஒற்றுமையாகவும் திகழ்த்துதன்டல்கின் எப்பகுதிக்குச் சென்றாலும் அங்கிருத்தம் தன் மக்களின் நல்லைத் தெரித்துகொள்வதில் ஆர்வமிக்கவராகவும் திகழ்த்தார். குருமர்மிது மிகுந்த அங்கைநாட்டும் இவர் தனது மரணத்தின் சிறிதுகோத்தின் மூன்பு, நேரும்தூ சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருந்த ஒரு குருவானவரின் உடல் நிலைப்பற்றி சிராரித்தார். எத்தைப் பின்னால்கள் எதிர்கொண்ட போதும் அவற்றை உறுதியுடனும் பயின்றியும் எதிர்நோக்கும் சுபாவம் கொண்டிருந்த ஆயர் சீரிஸ்து தன்னுடன் இருக்கிறார், அவரது உதவி தலூது கிடைக்கும் என்னும் அசையாத நம்பிக்கையுடன் அன்னால் ஆட்சிபுரிக்தார். இவரது மறைவு நமக்குப் பெரிமூலமாகும்.

அணைந்த ஜோதியை நினைந்திரங்குகின்றேம்

மறைஞர் எமில் இன்று மண்ணிலில்லை நிறைவான பணிக்குப்பின் பரம்சென்றூர் இறவாத அவர்க்கேவை யாமிழங்கோம் குறையாத விழிந்திர் நாம்சுமுன்றேம் “அருளாகிப் பொருளாக உறவாடினுய் அமுதாக இதயத்தில் நடமாடினுய்”

யாழ்ந்துகளின் சரித்திரத்தில் நமக்குடும்ப வரலாற்றில் பலவடிவில் உனைக்கண்டோம் பலன்னைம் யாம்பெற்றேம் ஆயனுமாய் அன்பனுமாய் தந்தையும் அமைச்சனுமாய் ஒளியான வழிகாட்டி நீயானுய் நம்சபையில் அருள்வாழ்வு நிலைகாண அரும்பாடு பட்டாயே இருள்மாய் இதயத்தில் நிறைவான ஒடுக்கங்கள் நிலையாக நடங்கேற சலியாது உழைத்தாபே தொலைதூரம் இருங்கிடினும் தொல்லைபல காணுமல் விரைங்கோடிச் செல்வாயே நம்மவரைக் காண்பதற்கு இவையாவும் மறைந்திடுமோ தந்தையுனை மறப்போமோ என்றும் வாழ்வாய் எம்மிதயத்தில் வாழ்வாய் நம்பணியிலே வாழ்வாய் நடவெஜபத்திலே வாழ்வாய் நம்நெறியிலே வாழ்வாய் நம்அறத்திலே வாழ்வாய்

மாகாணத் தலைவர்,
(திருக்குடும்பக் கண்ணியர் சபை)

செந்நிறமோ?

(14ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

விடயங்களையும் தாமே கவனித்துக் கொள்வார் : இதனால் கட்டுக்கோபுக் குறைவேதுமின்றி நிறைவெறு மென்பதை இவர் அறிந்திருந்தார் : இவ்வாறு முரண்பாடான விதத் தில் எதனையும் சாதிக்கக் கூடிய அவது செயற்திறமையைக் கவனித்த வர்க்கு இதுபுரியாத மர்மமாக இருந்தது. ஆற்றல் அற்றவர் மனிக்கணக்கில், செய்து முடிக்கும் வேலையையர்ந்த ஆற்றல் பட்டத் தவர்கள் சில மனித்துளிகளில் செய்து முடிப்பார் :

எதிர்காலத்தை சிகழ்காலத்தில் கண்டு வெள்ளம் வருமூன் அணைக்கட்டும் தன்மையும் சுலக காரியங்களையும் முன்மதியுடன் ஆவன செய்யும் தன்மையும் மிக்கவராக இருந்தையையினால் எதனாலும் அவரை மலைக்கலைக்க முடியவில்லை.

எதிர்பாராத் கஷ்டம் ஏற்பட்டு ஏண்யோர் தீர்வுகாண வகையின்றி இன்னல் படும்போது ஆயர் மன அமைதியாக ஏதாவது வாசித்துக் கொண்டிருப்பார்.

நிர்வாகத்தில் தயங்காதவராய் நெருக்கிடையில் விழிப்புக்கடயவாய், ஒத்துழையாதவர் கஞ்சன் சுகிப்புத் தன்மையாகவும், மீதமின்சிய மரபுவழியைத் தழுவியவராயும் தீம் மறை மாவட்டத்தை மிக நூனுக்கத்துடனும், உறுதியுடனும் பரிபாலித்துவந்தார் ; ஆயர் எமிலியானுஸ்பிள்ளையுடன் ஒருச்சாப்பதம் முடிந்தது.

ஆனால் யாழ் மறைமானிலம் பல துறைகளிலும் இயங்கும் செயற்திறன் மிக்கது ; தகவுசால் மக்களை உடையது ; யாழ் மறைமானிலமே முன்னேறிச் செல் கடந்த காலத்தில் கைலாகுகொடுத்த இறைவன் இருக்கு உதவுவார் !

காலகட்டங்களில் வட பிரதேசத்தில் கந்தோலிக்க சமயம் வளர இந்தக் கிராமத்தில் இருந்து துறவுறம் புண்டு இளைஞர்யுவதின் பற்றியும், தஞ்சைப்பயின் ஆசித் தீபத்தை ஏற்றி கவுத்த முன்னேடுகள் பற்றியும், ஏன், கூடியால்லா வகையிலும் பணிபுரிந்த இல்லறத்தேர் பற்றியும் பிரஸ்தாபித்தார். இப்பேச்சின் போத எனது சிறு கிராமத்தில் இருந்த என் முதாகதயகைப்பற்றி எனக்குத் தெரிந்திருந்தது இலும் பார்க்க அதிகம் தெளிவு பெற இவர் எனக்கு வழக்கிட்டார்.

ஜேம்ஸ் என். பெனடிக்க்

* * *

இவரின் மரணத்தின்பின் கடங்க வற்றை என்னிப்பர்க்கும்போது இந்த ஆக்மீகந் தலைவன் நாம் நினைத்தை - என்னியதைவிட எத் தகைய பெருமையும், பெருமதிப்பும் புகழும் உடையவராய் விளங்கி னார் என்பதை அறிய முடிகின்றது. உணர முடிகின்றது.

தமிழ்;

உண்ணொத்த இளைஞர் சமுதாயம் வாழ்வாங்கு வாழ்வென்டுமென விரும்பினார். ஒளிமயமான எதிர்காலம் இளைஞர் சமுதாயத்திற்கு இந்த நாட்டில் இருக்க வேண்டுமென என்னினார். அதற்காக அவர்களேயும் சேவைகளை உளவிட்டுச் சொல்ல முடியுமா? யாழ்ப்பாண மாகட்ட முகை முடிக்கெல்லாம் அன்றை ஏழு பாடுமே.

“ஏழையர் கண்டாய்,

இறைவர்கள் கண்டாய்,
இருவருள் பொதுவினர்

கண்டாய்,

கோழையர் கண்டாய்;

தாஷ்டிகர் கண்டாய்

குணத்தவர் சினத்தவர் கண்டாய்

மோழையர் கண்டாய்;

அறிஞர்கள் கண்டாய்

முதியவர் இளையவர் கண்டாய்:

தோழமை கொண்டாய்

அவரவர்க்கிடையந்த

துறையினில் துணை

புரிந்தனையே”

என்ற பாடல்தான் என் என்னத்தில் எழுகிக்கிறது.

“அரியண்ணு”

நம்பாலோக தங்கை அவரை தமது யாழ்வட்ட மக்கையை பேய்க்கும் ஆயரை அபிஷேகித்தார். இம்மேலான பத்தியை ஏற்ற நம் ஆயர் இற மாப்பு அடைந்தாரா? தற்பெருமை கொண்டாரா? இல்லவே இல்லை, இறைவன் தமக்கு அளித்த ஞான வரத்தைக் கொண்டு, ஞானி களுக்கு, குருவானுர், அன்பர் களுக்கு நண்பரானார். ஆசிரியர் களுக்கு ஆசிரியானார். மாணவருக்கு வழிகாட்டியானார். துறவிகளுக்கு ஆலோசகரானார். தீக்கற்றேருக்கு உறுதுணையானார். இல்லை என்று வெறும் பதம் அவர் வாயில் என்றுமே உதித்ததில்லை. “ஆம், பார்ப்போம்” என்ற தமது முழு சிறைவை வெளிப்படுத்துவார். எப்பொழுதும் “இறைவன் நம்மை எக்கிணவில் அமைத்தாரோ, அங்கிலைக் கேற்பவருமான்கள்” என்று போதிப்பார். இதற்கெல்லாம் காரணம்? இறைவனின் நிறைவு அவரிடம் நிறைத்திருத்தேயாம்.

C. A. பத்திரிகாதார்

* * *

வத்திக்கான் மானிகைக்குள் நுழைக்கேன்.

“ஏவ்வாரு முறையும் வரும்போது வாழ்த்திக்கொண்டு வருவாயே என்ன சமாச்சாரம் அமுதுகொண்டு வருகிறோம்” என்டுகேட்டார் பாப்பாண்டவர்.

அப்போதான் காதினால் விக்கொட்டு ஆண்டாக ஒரு தாளிக் கொண்டு வந்து நீட்டினாரு. அதைப்படிச்சபாப்பாண்டவர் “ஓ அப்படியா சங்கதி” என்டுகிட்டு, முழுந்தாளில் இருந்தார். சில நிமிஷங்கள் கொடம் கொண்டார்.

“உங்கா பிழுட்டி, உங்கள் மேற்ற ராணிபார் எவ்வர். ரொம்ப கெட்டிக் காரர். அவருடைய பிரிவு உங்கள் மேற்றிராசனத்துக்கு பெரியகட்டம்” என்றார்.

ஏங்கெல்லாமோ போய் காக்கேர்த்து பிரைவேட் பாளிக்கடங்களை எல்லாம் நல்லாய் நடத்தினார். இனி என்ன கொடம் போகிறோம் என்டு பெருமுச்ச விட்டேன்.

“பயப்படாதே பிழுட்டி. இறைவனில் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். இல்லீரித்துசாங்கு வழிநடத்துவார்” என்று ஆசிரியாதம் தந்தார்.

திரும்பிப் பாக்கேன் கீச்... கீச்... ‘ஊர்க்குருவி’ — சா பெ.

அணைத்தோ தீபம்!

ஓத்திருந்தோம் காத லுடன்— திருநாளைக் கொண்டாட—பல்லாண்டு வாழ்வென்று வாழ்த்துரைகள் சாந்த நின்றேம்—ஜெயே! எம் கனவு பளிக்காமற் போயிற்றே. இதழைகளைக் குதித்துவிட்டார், இமைகளை முடிகிட்டார்!

மனங்குளிர கனிக்களிக்கும் ஆசிதனை—குறைபோக்கும் குளிர்நிலவாம் நிறைவுள்ள அறப்பொலிவு—தங்கையின் ஆதாவை நம்பியல்லோ தகுதியற்ற சிறியோர்களும் முன் வக்கோதாம். இறையேசு பணிபுரிய—பொதுகிலையின் வாழ்வினிலே கண்ணியாய்ப்புளிதம்பெற. ஒன்பது ஆண்டாவாய் எல்லாமாய் நீர் இருந்தீர்—ஆண்டவர்தாம் இருக்க குறையேறும் கிடைவில்லை—ஆன்மூரம் காட்டி வக்தீர்—இனிப்போதும் பயிற்சியென்றே எல்லம் தவிக்கவிட்டுச் சென்றீர். கம் சபையோ இன்றுவரை கிதுமுளையில் உள்ளதையா—மீட்டாத விகையும் கொட்டாத மேளமும், வெட்டாத கந்தியும், தம்கிலைபெறலால் பயன்விடார்.

ஆரோணைப் போன்ற கடவுளிடமிருந்து பெற்ற அழைப்பை பிரச்சனைகள், எதிர்ப்புகள், கடுமடுயல்கள் மத்தியிலும் கண்ணியமாய் எடுத்துரைத்தார். ஆகவே தம் திருச்சித்தத்தை நிறைவேற்றிய அவரை, இறைவன் பல வழிகளில் மேய்ப்புப்பணியில் மேன்மைப்படுத்தினார். அவர் அன்பின் அருள்மொழியால், ஆதாவின் பாரமிப்பால், மாதிரியின் உயர் கிறபால், புனிதவாழ்வில் வளம் பெற்ற, குருகள், கன்னிடர், துறவிகள், பொதுமகள், மாணவர்கள் யாவுரும் அவர் மக்களின் சின்னங்களே.

இறைவன் தமிடம் ஒப்பை—தத் வேலையில், பிரமாணிக்கம் தவறுது, இளைஞரைப்போல் விழிப்புடன் செயலர்ந்திருந்தார். ஆகவே அவர் வின்னக்கைத் தலைவர் எதிர்க்கொண்டால்லமுத் தபோது, “பேசுவே, பேசுவே” என அன்புடன் அழைத்தே தம் கணக்கு முடித்தார்.

செல்வி ஞானம் கின்னப்பு.

“என்ன வேண்டும்?”

தமிழ் மக்களிடையே விருந்தின ரைப் பேணுதலாகிய சிறப்புடை வாழ்வு வாழ்ந்தே வந்திருக்கிறது. இக்கொடைத்திறனை விளக்கும் வண்ணமே வள்ளுக்களின் வரலாறுகள் தமிழ் மக்களிடையே மாய்ந்து மடியாது விளங்குகின்றன. இரவு ஸர்க்கு இல்லையென்னுது-வாழ்ந்தார் வள்ளுக்களின் பட்டியலிலே மறையாது விற்கின்றனர். வாடிய மூல்கீக்குத் தேரிந்தான் பாரி; குளிரால் நடுங்கிய மயிலுக்குத் தன் போர்வை கை கூகினுன் பேகன்.

ஆனால் இக்காலத்திலே ஈழத்தமிழ் நாட்டிலே தன் புகழே பரவவிட்டு வானுலகு சென்றடைந்த நன்செயல்களை வெளியே பரவவிடாத மௌன

வள்ளுக் யாழ் தலைஆயர் மேதகு எமிலியானுஸ் ஆண்டகையை இவரெல்லாம் ஒப்பாவரோ?

(சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆசிரியர்)

பன்னீராண்டுகட்டு மேலாகத் தனிப்பட்ட பாடசாலைகளை நிருவகிக்கக் கொடுத்தாரே இலட்சத்தியில்டச்சம் எங்கிருந்து? எவ்வாறு? யாருமறிய முடியுமா?....என்? இன்பழுடன் பிளைகளைத் தன்வயம் வைத்திருக்கும் அன்பினுற்றுனே? இவ்விரக்கியத்தை இன்றுமெவரும் மறியார். இரவோ, பக்லோ என்றும் பிற்மேற் கொண்ட அன்புடமையால் அவரவர் துண்டிதுடைத்த வள்ளு.

அரசியலிலா—குடும்பவாழ்விலா—அன்றி பணம் பண்டம் என்பவற்

நிலா—எவர் தாம், எக்கருமத்தில் தான், எந்வேந்தான் அனைக்காதவர் நம் ஆயர். அவரையண்டிப்போவோ ரிடம் அவ்வாண்டகை கூறும் மொழி “என்ன வேண்டும்?” என்பது தான். இம்மொழி யிர்ஜுன் எவ்வளவு குழுமவு, அத்தோடு முறவு.

விருந்தெத்திர் கொள்வோ னுக்கு இயல்பான மூன்றும் நம்பிதாவிடத் திலே இயல்பாக அமைந்தன. கண்ட வழி அருள்முறவுலோடு கூடிய இன் முகமும், அன்டியவழி! “என்ன வேண்டும்?” என்றுநிரம்பியமொழியும் அன்போடு கூடிய இன்சொல்லும், சோர்க்கதவழி அறியாது அவசவர் வேண்டும் இன்செயலும், அதாவது பணமின்ற வறுமையானுலென்ன— மனநோடு ஆனுலென்ன—கஷ்டமடைய வேண்டியகருமமானுலுமென்ன— அவரெல்லாங் திரும்பும்போது மனசிறைவுடன், நீங்கா நன்றியுடன் செல்லுங்க தன்மையோராய்ச் செல்வது கண்டு இன்புறும் செம்மல் எம் வள்ளுக் கையிலை; நூல்பிள்ளை. “இன்சொல்லால் ஈத்தளிக்க வல்லார்க்குத்தன் சொல்லால்தான் கண்ட நீத் தில் வுலகு இன்சொல்லினையுடையார் தம் பகைவரையும் வெல்வர் இதனுலென்பதற்கு சாட்சி தம்மரசாட்சி வழுவாது தோலோச்சிய வள்ளுக் கையில். பலர்வந்தார் உதவிக்கு என்று மனமேங்குவாரா? என்றும் அடையாத கதவினையுடைய வள்ளுக் கடையப்பளை வென்றவர்கள் வர?

அதனாலேயே வானத்தவரெல்லாம் இவ்விருந்தினன் கப்மவர்க்கு விருந்தினனும் வரவேண்டுமென்று இறைவனை இறைஞ்சவே, பல்லுயிர்கள் துண்பமுற்ற வாட, இனி நமக்குக் கதியேதென்று ஏங்க, இப்படியும் ஆகுமோவென்றயிர்க்க எமது வள்ளு, ஆபன், கண்பன் வானத்தவர்க்கு கல்விருந்தாயினன் என நவில் வோம்.

இவ்வயிர்க்கும் செந்தன்மை பூண்டொழுகும் இயல்பே அந்தண்ண் என்பதற்கு இலக்கணம் என்றுகூறி அர்க்கு ஆயன் பதவி கொண்டு அன்டிராணவரதும் துண்பந்துடைத்த மறைஆயன் உண்மை அந்தண்ணையேயாம்.

வாழ்வின் பழயில் வளர்ச்சி

பேசும் பேறு

1836 ல் அடியிடப்பட்ட யாழ் மறைமாலிலத்தின் முதலாவது ஆயராக மாண்புமிகு பெற்றக்கிணி அடிகளார் கடமையாற்றினார். அவரைத் தொடர்ந்து அமலோற்பவ பரித்தியாகிகளான செமேரியா, கிறிஸ்தோப்பர், பொஞ்சீன், அண்டரூ மெஸிசன், கென்றி யூலன், அண்டரூ புரே, போன் கியோமார், எமியா ஹஸ்பிள்ளீ ஆகியோர் பணியாற்றினர். இவர்கள் மறைந்த ஆயர் இம் மறை மாலிலத்தின் எட்டாவது ஆயராவர்.

சிறந்த விவேகி

மறைந்த ஆயர் கொழும்பு புனித அசிர்வாதப்பர் கல்லூரியில் கல்வி பெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது விஜயம் செய்யும் ஆயர்களினியலிய விவேகப்பயிற்சி விழுக்களுக்கு தயங்காது பதில் சொல்லும் திறமைசாலியாகத் திகழ்ந்தார்.

அமைச்சல் வேண்டும்

இருமுறை இளங்குரவர் ஒருவருக்கு யாழ் ஆசனக்கோவிற் கட்டளைக்குரவராகக் கடமையாற்றும்படி

கட்டளை விடுக்கப்பட்டது. இளங்குரவரோ அதிர்ச்சி யடைந்தார். ஆண்டிலும் அனுபவத்திலும் இளைஞரான தம்மால் இப்பெரும் பணியைச் சரிவரச் செய்யமுடியாதென அஞ்சினார். ஆபரிடம் இதனை முறையிட்டார். அதற்கு ஆபரேஹ எமிசியானுஸ் “ஆயரது சொல்லுக்கு அமைந்து நடக்கவேண்டியது குருக்களின் கடமை. ஆணையிடுபோவர் ஆயர் வழிநடத்துபவர் தூய ஆவிநீர் ஏன் கலங்குகிறீர்?” என ஆறுதலாக எடுத்துக்கூறினார்.

எல்லாப் பணிகளிலும்

முதலாவது

மறைந்த ஆயர் எமிசியானுஸ் அவர்களின் குடும்பம் ஈழத்தில் பிரதான பல பொறுப்புகளை முதலாவதாக வகித்துப் புகழிட்டியுள்ளது. ஆயர் எமிசியானுஸ் அவர்களே கொழும்புக்குறை அசிரிய கல்லூரியின் முதற்குரு அதிபராகவும் கத்தோலிக்க பாடசாலைகளின் பொது முகாமையாளராகவும் மறை மாவட்டப் பரிபாலகராகவும், மேற்றிராசன பரிபாலகராகவும் பதவிவகித்த முத

லாவது இலங்கையராவர். அத்துடன் மேற்றிராசனியார் பதவி வகித்த முதலாவது ஈழத்தமிழரும் அவரே.

அவரது சகோதரர் ன்ரனின்லாஸ் அவர்கள் இலங்கை அரசாங்க நிதி அமைச்சில் ஆலோசகராகவும் உதவிக் கணக்காளராகவும் கடமையாற்றிய முதலாவது இலங்கையராவர். மற்றொரு சகோதரர் பிரதர் ஆக அவர்கள் புனித ஆசிர்வாதப்பர் கல்லூரியின் அதிபராகவும், கிறிஸ்தியன் சகோதரத்துவ சபையின் சிரேஷ்டாகவும் கடமையாற்றிய முதல் இலங்கையர்.

இன்னொரு சகோதரர் பிட்டர் பின்னோ அடிகளார் கொழும்பு புனித ஆசிர்வாதப்பர் கல்லூரியின் அதிபராகப் பணியாற்றிய முதல் இலங்கையர்.

யான் அறிந்த எழில்

(19-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பிற்போக்குவரத்திலிருந்தான், தங்களை முற்போக்குவரத்தில் என்று கறிக்கொள்வோர் யாவரும் ஏதோ ஒரு வகைத் தாழ்வான் என்னத்தினால் பிற்கப்பட்டவர்களே, முற்போக்குவரத்தினால் புகழப்பட்டுவோர் எவரும் கிணிந்து துணிய முன்னமே, மீது ஆயர் எத்தனையோ மாற்றங்களைச் செய்துள்ளார்.

ஆயரின் அருமைச் சகோதரன் அருட்திரு. பிற்றர்பிள்ளை அடிகளார் சிந்தனைத்திறன் கொண்டவா. ஆனால் எமில் செய்திருக்க படைத்த செயல் வீரன். வார்த்தையில் மட்டுமன்றி, செயலிலும் இறங்கிடுவார். தனது மறைமாலிலத்தை ஆண்மீச, இளைக்கத் துறையினில் முச்சேறச் செய்தார். அவரது மைந்தான் குருக்கள் தவரிடம் ஆழமான அன்பு கொண்டிருக்கனர். இதய பூர்வமாய் ஒத்துழைத்தனர். மங்களுக்குரிய கந்தரத்துடன் உரையாடினர், சிலர் பினங்கினர், இணங்கினர் ஏன்? முறமுறக்கவும் செய்தனர். எனினும், அவர்கள் தங்கள் தங்கை மட்டில் கொண்ட அன்பையும், ஆர்வத்தையும் அணைவும் அறியார். தக்கையின் மறைவுல் மைந்தரிடம் வெளியான வேதனையே இதற்குத்தங்க சான்றாகும். எல்லாம் வல்ல இறைவன் எமிதுக்கு நித்திய ஆண்ம சாந்தியை அளிப்பாரா!

இறுதி மடலிலிருந்து.....

(ஞானெடுக்கம் செய்துகொண்டிருந்த தம் குருமாருக்கு எழுதியது)

நீங்கள் இறைவனுடன் நெருங்கி உறவாடும் இத் தியான் நாட்களில் நாம் எதிர்பாராதவிதமாய் உங்களுடன் இருக்க முடியவில்லை. இது சமாற்றத்தையும் துண்பத்தையும் விளைவித்துள்ளது. தமது திருவருளை நாம் ஏராளமாய்ப் பெறுவதற்கு இறைவன் விரும்பும் வரியில் இது வும் ஓன்று என்பதைச் சந்தேகமற நாம் அறிவோம். உங்களைச் சந்தித்து நம் ஆண்டவருக்காக நாம் செய்து வரும் அப்பேஸ்தல பணியைக் குறித்து முக்கியமான சில விடயங்கள் பற்றி உரையாட ஆவலாயிருந்தோம், இக்குறையை நிவிர்த்தி செய்யும் பொருட்டு விரைவில் சந்திப்பதற்கு வேறு வழிகளை ஏற்பாடு செய்வோம்; விகவாச உணர்ச்சி, மறுமலர்ச்சி

பெற்றுத்திகழும் இந்நாளில் நாம் முக்கியமாய் மனதில் நிறுத்தவேண்டிய ஓர் உண்மை, நமது ஆண்டவர் திருவாய்மலர்ந்த பின்வரும் வாக்கியங்களில் அடங்கியுள்ளது,

“கோதுமைமணி நிலத்தில் விழுந்து அழிந்தால் ஒழிய...”

“என்னைப் பின்செல்ல விரும்புகிறவன் தன்னையே மந்து, தன் சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு என்னைப் பின்தொடரட்டும்”. நமது சொந்த வாழ்வில் தூய்மையும் நமது அப்போஸ்தல பணியில் நலனையும் பெறுவதற்கு நம் அன்னை நல் ஆலோசனை நாயகி நமக்குச் சிறப்பாகத் துணை புரிவார்.....

(மடல் கண்டோம் தந்தையே. உரையாடுமுன் விடைபெற்றுவிட்டாயே!)

.....ஆண்டகை அவர்களின் ஆட்சிக் காலம் நாட்டின் அரசியல் சமூக மாற்றங்கள் இடம் பெற்ற காலத்துடன் ஒருங்கிணைங்தது. இக்கால கட்டத் தில் ஒரு திருச்சபையின் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஸிர் வகிப்பது சுலபமான காரியமல்ல.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றது. இப்புது நிலைமை சுலப பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு புது நோக்கினை கொடுத்தது. அத்துடன் இணைந்து வந்த மாற்றங்களின் தாக்கம் திருச்சபையிலும் காணப்பட்டது. ஆனால் மாற்றங்களைக்கண்டு தயங்கியவர் அல்லர் ஆயர். மனிதர்களையும், விடபங்களையும் எவ்வாறு கையாளவேண்டும் என்பதையும் நன்கறிந்திருந்தார்.

நிர்வாகிகளையும் நிர்வாகத்தையும் பயத்திற்குள் ஊக்கிய செயல்களின் மத்தியில் ஒரு சமயத்திலே வரோ அல்லது நாட்டுத்தலைவரோ யாவராலும் போற்றக் கூடியவராக இருக்க முடியாது.

அவர் மென்மையும் உறுதியுருள்ளவர். எவருடனும் அன்பாகப் பழகுவார், ஆனால் செயலில் என்றும் கடமை தவறார்.

இவர், “மென்பட்டு உறை போர்த்த இருப்புக்கையை உடையவர்” இவர் நற்குணத்தோடு புத்தித்திறனையும், படிப்போடு ஞானத்தையும் கொண்டிருந்தார். இவ்வாறு வழியில் சிநேகிதர்களையும் பகைவர்களையும் சம்பாதித்தார். இருவகையானவரையும் தனது உள்ளமைந்த திறமையினால் ஒருங்கே சமாளித்தார்.

1956-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட சமூகப்புரட்சியானது திருச்சபை நிர்வாகத்தையும் கடினமாக்கியது. 1960-ம் ஆண்டு சமயச்சார்புள்ள பாடசாலைகளை அரசு கையேற்றது காரணமாக பல இடர்கள் தோன்றின. இருபாலார்க்கு முள்ள சில முதல்தர கல்வி நிலையங்களை பெற்றேர்க்கும் மற்றேர்க்கும் நிதிப்பழுவின்றி தாமே நிர்வகித்த ஒரே திருச்சபையின் தலைவர் இவரேயாகும். இதை இவர் எவ்வாறு செய்தார் என்பதை அவர் மட்டுமே அறி வார்.

உண்மையைக் கூறினால் அவர் யாவராலும் போற்றப்பட்ட ஆண்டகையெனக் கூறுமிடாது. ஆனால், பின்னால் தப்பபிப்பிராயங்கள் நிறைந்த இந்த யுகத்தில் ஒருவரின் பெறுமதியை அல்லது செயற்றிறை மதிப்பிடுவதற்கு போற்றுதல் ஓர் அளவுகோலல்ல. இவருக்கு ஏற்பட்ட சோதனை களும் இன்னல்களும் உயர்பதவி வகிஞ்கும் எவ்வரையும் நியாயமற்ற முறையில் வன்மையாகக் கண்டிக்கும் இக்காலத்தில் தவிர்க்க முடியாததொன்றே.

ஏக்கழும் துயரமும் நிறைந்த இவ்வேளையில் நாம் எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுவது யாதெனில் இறைவன் பாதமலர்களை சென்றடைந்த ஆண்டகையவர்களை ஏற்று அவர்வேண்டிய மோட்சபேரின்ப பாக்கியத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்பதோகும்.

C. X. மாட்டுண் எம். பி.

எமிலுக்கு 20 வயதிருக்கும். B. S. C. இறதியாண்டுத் தேர்வுக்கு ஆயத்தமிசெய்து கொண்டிருந்தார்.

ஏன்கணித வகுப்பு முடிந்தபின் பேராசிரியர் தன் அறையை நோக்கி சென்றுகொண்டிருந்தார். அறைக் கதவினருகில் ஒருவர். யாழிப்பாணப்பாம்பரைத் தமிழன் என்று சொல்லாமலே தெரிந்தது. எடுப்பான தோற்றம். தலையில் குடும்பி. பேராசிரியரை அவர் காங்கூப்பி வணங்கி நின்றார். பதில் வணக்கம் செலுத்தினார் பேராசிரியர்.

“ஜியா உங்களிடம் ஒன்றைப்பற்றி பேசுவேண்டும்” எனத் தயங்கினார் அப்பெரியவர்.

“உள்ளே வாருங்கள், என்ன, உங்கள் மனம் கலங்கியிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது”.....

“ஆமாம....”

“ஏன், அப்படி என்ன நடந்து விட்டது?”

“எமிசியானுஸ்பிள்ளையை உங்களுக்குத் தெரியுந்தானே? ”

“நன்றாகத் தெரியும்”

“என்னுடைய... மகன் அவர்”

“அப்படியா? பிற்றபிள்ளையுடைய தங்கைத்தானே...”

“ஓம.....கண்ணீர்த்துளியொன்று கண்ணத்தில் வளிந்தது. புறக் கையால் அதைத் துடைத்துக் கொண்டு, “எனக்கு ஜின்து ஆண்மக்கள், அவர்கள் எல்லோரையும் உங்களுக்குத் தெரியவேண்டும். ஸ்ரனிஸ்லாவுசைத் தவிர ஏனைய மூவரும் திருச்சபையின் தொண்டுக்கு தம்மை அர்ப்பணித்து விட்டனர். எமிசியானுஸ்பிள்ளையும் இப்போ அவர்களின் பின்னாலே போகப்போகிறேன் என்று நிற்கிறோ” கண்கள் மீண்டும் கலங்கின. வார்த்தைகள் ஒரு மதொனியும் துயரத்தை வெளிப்படுத்த “அவரின் இப்போக்கை நீங்கள் தடுக்க வேண்டும். இதைக் கேட்கவே உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன்” என்று ஒரு வாறு சொல்லி முடித்தார்.

தன் மாணவனிப்பற்றி விடுத்த இத்தகைய வியப்புக்குரிய வேண்டுகோளைக் கேட்டு பேராசிரியர் சுற்று திகிலடைந்தே விட்டார்.

“பெரியவரே, நீர் கொடுத்து வைத்தவர். தனது பின்ளைகளில் எல்லவரை திருச்சபைக்கு அர்ப்பணிக்க இறைவன் வேறு எத்தந்தையையாவது பணித்திருக்கிறாரா? இல்லை, இல்லை, நான் அவர் மனதை மாற்ற கணவு கணவும் முடியாது. பதிலாக கிறிஸ்துவின் அழைத்தலை ஏற்ற அவரின் விருப்பப்படி நடஷ்ட கடவுளின் ஆசியை இரந்து வேண்டும். அவர் செல்ல விரும்பும் பாதையில் முட்டுக்கட்டை போட வேண்டாம். இப்பொழுது அவரை ஆசிர்வதியும். ஒருஊன் அவரே மக்கு தன்ஆசியை அளிக்கக்கூடும்.”

துக்கித்தாலும் தந்தை உடன்பட்டார். எனது வேண்டுதலை நிறைவேற்றுவதாக வாக்களி த்து முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டு விடைபெற்றார்.

தந்தையின் திருக்க ஆசியுடன் எமிசியானுஸ்கிறிஸ்து விடுத்த அழைத்தலை ஏற்கக் கொண்டார். ஏற்ற நின்றார். ஏற்ற வென்றார்.

C. சுந்தரவிங்கம்

மறைந்த ஆயரின் மடல்களில் இருந்து

இளைஞர்களே!

நாளைய சமுதாயத்தை உருவாக்குபவர்களென்று அழைக்கப்படும் இளவர்களே! உங்கள் மத்தியிலிருந்து தேவன் சிலரை விசேட பணிக்கு அழைக்கின்றார். அவரின் அன்பின் அழைப்புக்குத் தேவபயத்துடனும், பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் பதில்கூறுங்கள்:

* * *

பெற்றோ!

‘இல்லத் திருச்சபை’ என்று அழைக்கப்படக் கூடிய குடும்பத்தின் பெற்றோ! இறைவனிடமிருந்து பெற்ற நலன்களின் ஒரு பகுதியை அவருக்குத் திருப்பியளிப்பது கிறிஸ்தவர்களின் கடமையும் பெருமையும் வெவ்வேகமாக வருகிறது.

இறைவன் நம் மேற்றிராசனத்துக்கு விசேஷ நன்கொடையாகக் கருத்துவ அழைத்தலைத் தந்திருக்கிறார். கடவுள் அவர்களைக் கண்காணித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி புரியவும் முழு அன்புடனும், பற்றுதலுடனும் உலகில் அவர்களுடன் ஒத்துழைத்துப் பணிபுரிய இச் சந்தர்ப்பம் செப்பத்திற்கும், பணிக்கும் நம்மை இட்டுச்செல்வதாக. இதனால் இன்னும் அநேகர் தங்களைக் கருத்துவ பணிக்கு அரிப்பணிக்கவும் இறைவன் அருள் புரிவாராகும்.

* * *

பெற்யோ!

ஒவ்வொரு கத்தோலிக்கனும் கிறிஸ்துநாதரைப் பின்பற்று வோன்றை முறையில் தானும் தூய வாழ்வை நடாத்தக் கடமைப்பட்டிருப்பதுமல்லாமல், கிறிஸ்துவை தன் அயலானுக்கும் கற்றுக் கொடுத்து அவ்வயலானின் தூய வாழ்வுக்கும் தான் பொறுப்பாளியாயிருக்கிறான் கட்டாயமாகப் பகிரங்கப்படுத்தவேண்டிய இந்தப் பெரும் சந்தியத்தை நாம் பேராவலுடன் இங்கே எடுத்துக்கூற விரும்புகிறோம்:

உறங்கியது போதும்!

தேவனுகிய நமது பிதாவின் நல்லபராமரிப்பு அவரது பிரமாணிக்கு முள்ள பின்னொகட்டு ஒருபோதும் கிடைக்கத் தவறுவதில்லை: அவரது அன்பான கரங்களில் தங்கிநிற்கிறோம். தம்மால் இந் நோக்கத்திற்காக தெரியப்பட்டவர்கள் மூலமாக அவர்நமக்கு வழிகாட்டுகிறார்.

சந்தேகமும், அமைதியின்மையும் எங்கும் பரந்திருக்கும் இக்காலத்தில் காலத்தின் கோலத்தையிட்டு இவ்வித அபாயகரமான போக்கை நாம் ஆதரியாவிடிலும், நமது நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக்கொண்டு கீழ்ப்புகும் அதிதிவிரத்தையும், அதனால் எழும் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் பற்றி நாம் கண்ணுடிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. இத்தகைய சிக்கலான சந்தர்ப்பத்திலே கிறிஸ்துவ கொள்கை

பதத்தில் அடங்கியுள்ள ஒற்றுமை, ஐக்கியம், அனுதாரபம், சமரசம் என்னும் உணர்ச்சிகள் நம் மத்தியில் நிலவேண்டும். சிருஷ்டியின்படி நம் அயலாள் கடவுளின் சாயலை யுடைய வள், சுவிகாரத்தின்படி அவன் தேவபுத்திரன். சாதிபேதங்கள் பிறர் சிநேகத்திற்கு முற்றும் தாருணவை. சாதிபேதங்களைத் தகர்த்தல் நம்கிறிஸ்தவ கடமை.

நாம் கிறிஸ்துவின் நோக்கத்திற்காகவே அழைக்கப்பட்டோம். நமது வாழ்க்கையானது அவரோடும், அவருக்காகவுமே இருக்க வேண்டும்; இறைவனின் நோக்கம் நம்மிலும் திருச்சபையிலும் முழுமைபெற ஒவ்வொரு மனிதத்துளியும் அவருடன் ஒன்றித்துச் செயலாற்றுவோமாக் கூடும். நமது பணியின் நிறைவும், சிறப்பும் நமது மனிதத் திறமையால் அல்ல, இறைவனுடே கூடிய அன்பு தாழ்மை, தியாக உணர்ச்சியில் அடங்கியிருக்கின்றது.

* * *

ஒற்றுமை வளர்த்திடுக!

நமது சொல், செயல், நினைவு ஏன் வாழ்வு முழுவதும் இறைவனின் சேவைக்காகவும் அவருடன் ஒன்றிப்பதற்காகவுமே என்பதை மறந்திடலாகாது; நமது ஒவ்வொரு முச்சும் நம்மை நம்மோடும் கிறிஸ்துவோடும், ஒன்றிக்கச் செய்கின்றது. அவற்றைப் பரித்தியாகத்தாலும், செப்தாலும் பிறர் அன்பை நம்மில் வளர்த்திட வேண்டும்;

இறைவன் நமது தந்தை என்ற மட்டில் சௌதரத்துவம், அன்பு, மன்னிப்பு ஆகிய பண்புகளை வளர்த்து கிறிஸ்துவின் நற்செய்திக்குச் சான்று பகரவோம்;

ப்ளோக் தயாரித்து உதவிய னாம்ஸ் ஸ்ருடியோ நிறுவனத்தினர்க்கு நன்றி.

முத்துக் குவியல்

கனுடன் குறிப்பாகச் சம்பந்தப்படா விடினும் இயற்கை முறையிலே அமைந்தவையான சில விதிகளைக் கூறி நன்மனமுள்ள மக்களுக்கு வழி காட்ட நாம் விரும்புகிறோம்.

* * *

வேற்றுமை களைந்திடுக!

நாம் இப்போது நோன்பு காலத்தைத் தொடங்கியுள்ளோம். இறைவனுடைய செம்மறிப்புக்குவையாகிய கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியாக்கப்பட்ட உண்ணை திருநாளைக் கொண்டாடுவதற்கு நமது ஆன்மாக்களைச் செபத்தினாலும், தவ முயற்சிகளினாலும் ஆயத்தப்படுத்தும் காலம் இது. கிறிஸ்துநாதருடைய நிறைவான சீவியத்தில் பங்குபற்றி அவருடைய அன்பில் முழுகி அதில் நிலைத்திருக்கிற வளை உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் அயலவள் அன்பு கிறிஸ்துபெருமானின் கட்டளை. சிநேகம் என்னும்

திரு. பிலிப் சவுறுத்து
அவர்கள்
அமரத்துவமகடந்
**முன்றும் வருட
மரண ஞாபகம்**

“கிறீஸ்தவோடு நாம் இறங் தோமாயின் அவரோடு வாழ் வோம் என்பதே நம் விசுவாசம். இறங்தோரிடமிருந்து உயிர்த் தெழுந்த கிறீஸ்து இனிமேல் இறக்கமாட்டார். இனி அவர் சாவின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டவர் அல்லர் என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம்” உரோம 6: 8-9.

எம்மிடையே இருந்து மூன்று வருடங்களின் முன் இறைவன் யேசுவோடு இரண்டறக் கலந்த பேராசிரியர் திரு. பிலிப் சவுறுத்து அவர்களின் ஆன்ம சாங்கிக்காக யாழ் புனித கொஞ்சேஞ்சிமாதா ஆசனக் கோயிலில் எதிரேவரும் ஆவணித்தினகள் முதலாம் நாள் (1-8-72) செவ்வாய்ச்சிமூமை காலை 6-15 மணிக்கு ஒரு துக்கப்பாடற்டுசை ஒப்புக்கொடுக்கப்படும்.

இதைக் கண்ணுறும் கந். குருமார், சங்கியாகிகள், கண்ணியர், இனசனர், சினேகிதர் அணைவரும் அவரின் ஆன்ம சாங்கிக்காகச் செபிக்குமாறு பணிவாக வேண்டுகின்றோம்.

இவரின் பிரிவாற் தயருறும் நேசமனைவி : கிறேஸ், அன்புக் குழந்தைகள் : டக்டர் திருமதி. நீற்று செகராஜசிங்கி, டக்டர் திருமதி. திரேசா கிள்ஸியன், கசில்டா, எலிசபெத், அன்ரான், பிலிப், பொலின்மார்ன் மற்றும் மருமக்கள் இந்திரன் செகராஜ சிங்கி, அமிர்தராஜா கிறிஸ்ரியன்.

18, டேவிட் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

நன்றி

யேசுவின் இரக்கத்தாலும், பரிசுத்த ஊர்துமாதாவின் அருளினுறும் எங்களுக்கு வந்த கடுகிகளில் இருந்த காப்பாற்றிசுகப்பிரசவமும், விசேஷமாக யேசுவின் திருமுகத்திடப்பட்ட கேட்ட விண்ணப்பத்திற்கு மூன்று நாட்களில் கிடைக்கப்பெற்றது அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து இதனைப் பிரசரிக்கின்றேன்.

அடியாள்.

தந். வாடேலி கெழ்ச்சி

5, 6, 7—8'—2

தற்கிந்தனை — காலை 6-25
வழங்குபவர் மறைங்க கோ.
அப்பிரட் இராயப்பு, அ. ம. தி.
தொடர்பு கொள்ளும் முகவரி:
செல்வம், அ. ம. தி.
மக்கள் தொடர்பு நிலையி;
பேராயர் அகம, கொழும்பு—8.

12-ம் வருட மரண ஞாபகம்

மிறப்பு: இறப்பு:

1-2-1934 31-7-1960

“சிவியத்தில் என்னை நேசித்த
அன்பர்களோ,
மரணத்திலும் என்னை மறவாதீர்கள்.”

நித்திய பிதாவே, விலைமதியாத திரு இரத்தத்தாலும், திருக் கண்ணீராலும் தோங்க உமது திருக்குமாறு நடைய விலைமதியாத திருமுகத்தைப் பார்த்து மரணமடைந்த கிறிஸ்டோப்பர் தில்வா பிள்ளையின் ஆக்தமத்தினேபரில் இருக்க மாயிரும்.

இவரின் ஆன்ம இளைப்பாற்றிக்காக தோட்டுபுனித பிலிப்புனேரியார் தேவா லயத்தில் 1-8-72 செவ்வாய்ச்சிமூமை ஒரு துக்கப்பாடற்டுசை நடைபெறும். இதைக் கண்ணுறும் யாவரும் இவரின் ஆன்ம இளைப்பாற்றிக்காக மன்றுமிப்படி வினயமாய் வேண்டுகிறோம்.

இவரின் பரிவால் தயருறும்:
தாய், சுகோதரி, மைத்துனர்.

வ. அ. பிலிப்ஸ்

(இளைப்பாற்றிய ஆசிரியர்)

இறப்பு: 31-7-71,

“வாழ்ந்தார்—வாழ்ந்தைத்தார்—வாழ் வொழுந்த பின்னும் வாழ்வளிக்கும் வள்ள ஆடன் வாழ்ந்த கொண்டே வருகின்றார்”

இந்த நம்பிக்கையில் உதிதி பெற்ற அவர் ஆன்ம இளைப்பாற்றிக்கு ஆண்டவனிடம் அயராதி இறைஞ்சவோம்.

ஆன்ம சாங்கிக்கு திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்கப்படும்.

இடம்: புலோலி புனிதவளான் ஆலயம்.
காலம்: 31-7-72. காலை 7 மணி.

மனைவி, மக்கள்.

அன்பர்கட்கு அழைப்பு!

நன்றிப் பூசை

1902-ம் ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் 6-ம் நாள் பிறந்தநாள் எனது மாமா சூசை சவாமோடு (மாந்திரி வைத்தியர்) 15-5-1919-இல் வந்தசேர்ந்து 15-5-20—15-5-24 காலவரை சுதேசவைத்தியம் கற்று 6-8-1926-இல் மாமாவின் மறைவின்பின் 24-1-27-இல் விவாகம் செய்தேன்.

ஏன்னர் 14-2-1940-இல் சுதேசவைத்திய அதிகாரம் பெற்று 14-5-52-இல் சித்த வைத்திய சங்கத்திற் சேர்ந்து அரசாங்க அதிகாரம் பெற்று 5-ம் தலைமுறைக் குடும்ப வைத்தியஞாகத் தொண்டாற்றி வருகிறேன்.

இதுகாலவரை என்னைப் பரிபாலித்து வந்த நல்ல இறைவனுக்கு நன்றியாக ஒரு தோத்திரப் பூசை 6-8-72 காலை 5-30 மணிக்கு யாழ். ஆசனக் கோவிலில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படும்.

அன்பர்கள் யாவரும் தயவு செய்து திருப்பலியில் பங்கு கொள்ள மாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

30, செபஸ்தியார் வீதி M. சின்னப்பு யாழ்ப்பாணம். ஆயுள்வேத சித்தவைத்தியர்.

31-ந்தீன மரண ஞாபகம்

“சிவியத்தில் எமை நேசித்தார் அவர்கள் மரணத்தில் நாமும் மறவாதிருப்போராக.”

மறைந்த திரு. வஸ்தியாம்பிள்ளை (பொடிமாஸ்ர)

அவர்களின் ஆன்ம சாங்கிக்காக,

இளவாலை புனித அன்னாள் ஆலயத்திலும், யாந்தகர் ஆசனக்கோவிலிலும், பாண்டியங்கால் ஆழ்வு, புனித அன்னாள் ஆலயத்திலும் வருகிற சனிக்கிழமை (29-7-72) காலை 6-15-க்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படும். பலிவிருந்தில் பங்கு கொண்டு, அன்னாள் ஆன்மா அமலன்டி சேர இறைஞ்சமாறு, அன்பர்கள், அனுதாபி கள் அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

பிரிவால்தயருறும்:
மனைவி, மக்கள், உறவினர்.

புனித ஜஹானியரசர்
கல்லூரி ஒழுக்கை,
இளவாலை.

ஆண்டகையின் அஞ்சல்

அன்பு நிறைந்த இறைமக்களே !

நமது மறைந்த ஆயர் நம்மை அனைத்தாக அந்தாக்க விட்டுவிட வில்லை. இறைவன் நம்முடன் இருக்கின்றார். அன்னையின் ஆதரவும் நமக்கு உண்டு

இத்தருணத்தில் ஆயரின் இறுதிச் சடங்குக்கு வருகைதந்து, அவருக்காக வேண்டி, நம்முடன் ஒத்துழைத்து இறுதிச் சடங்குகளைச் சிறப்பாக நடாத்துவதற்கு தவிகள் புரிந்த மேதகு ஆயர்கள், குரவர், கன்னியர், பொதுநிலையினர் அனைவருக்கும், விசேடமாக தேசிய அரசுக்கும், யாழ் நகரசபையினர்க்கும் நமது இதயங்களிந்த நன்றி.

மறைந்த தாழ்மையிக்க ஆயரின் ஆதரவால் ஆண்டவரின் அருளைப் பெறுவீர்களாக.

அவரின் துணைஆயராயிருந்து உங்களைக் கண்காணித்ததுபோல உங்கள் கவலைகள் அனைத்திலும் கரிசனையாயிருக்கிறோம்.

உங்கள் அனைவர்க்கும் நமது நன்றியைச் சமர்ப்பித்து, ஆயரின் ஆன்மாவுக்காகச் செபத்திலும், தபத்திலும் ஓன்றித்து நிற்கும்,

கிறிஸ்துவின் அடியான்,

த. எஸ். ஃபார். அன்டாலி

காற்றிலும் கலந்ததே!

அன்று கொழும்பில் ஆண்டதை அவர்களுக்கு இறுதி வஞ்சலி நவீலக் கூடியின்ற நாற்றுக்கணக்கான மக்களின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர்வடிந்தது: இன்று யாழ்ந்திரில் கூடியின்ற கும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் கண்களில் விண்று கண்ணீர் வடிகிறது; “என் அழுகிறீர்கள்” என்று இம் மக்களைக் கேட்டால் அவர்கள் விடைப்பகரவேமாட்டார்கள். விடையைப் புரிந்திருந்தால்தானே சொல்வதற்கு? அவர்கள் மனதிலோர் ஏத்கம்! நெஞ்சில் ஒரு துக்கம்! உள்ளத்தில் ஒரு தலைப்பு! இதயத்தில் ஒரு தாக்கம்! இந்த ஏக்கழும், துக்கழும், தலைப்பும், தாகழும் ஒன்று சேர்ந்து கவலையை உருவாக்கி, கண்ணீராக வடிகிறது. இதுவே யாழ் ஆயர் எமிலியானுஸ் ஆண்டதை அவர்களின் தனிச் சிறப்பு. அவரின் அங்கு உள்ளத்தின் தனிப்புக்கும் அவர்து சர்க்கும் பேச்சின் தனிச்சக்தி.

அவரது உணர்வில் அறிவின் ஆற்றல் வளர்ந்தது! உள்ளத்தில் அன்பின் பாசம் படர்ந்தது! நெஞ்சில் உணர்ச்சியின் துடிப்பு இதயத்துடிப்போடு கலந்தது மேற்கொண்டு ஆயர் அவர்களின் வாழ்க்கையைச் சொற்களில் செலுக்க வார்த்தைகளேறு? உள்ளத்தில் உள்ள உணர்ச்சிகளை வார்த்தையில் வடிக்க சொற்கள்தான் ஏது?

சமுத்திருநாட்டின் தவப்புதல்வள்ளினி எங்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இல்லை: இத் தாய்த்திருநாட்டின் இன்னையவல்லார்களுள், வல்லுனர்களுள் ஒன்றுவரான ஆண்டதை அவர்கள் இனி வாலாற்றுக்கே சொந்தமானவர்.

பேருமக்கள் தோடர்பு:

தம் மக்களோடு மக்களாகவாழ்ந்த உண்ணமையான ஆயர்: மந்தையோடு மக்கையை உண்மை ஆயன். அவரது எணிமையான தோற்றும், அங்பன பேச்சும் பொதுமக்களைப் பெரிதும் கவர்த்தது. சமுதாயத்தின் மேல்ஸிலில் உள்ளவர்களோடு அவர் தோன்றப்பினார்; ஆனால் சாமானியரோடு

அவர்களோர்த்துங்கிற என்றும் பின்வாங்கியவர்கள். இதனாலேயே இன்று சமுதாயத்தின் அனைத்து நிலையிலும் அவருக்காகத் துடிக்க இதயங்கள் உண்டு; உருக உள்ளங்கள் உண்டு; அழுவதற்கு ஆயிரமாயிரமாகக் கண்கள் உண்டு.

“நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற தமிழனின் உயர் வாக்குக்கேற்ப, ஆயர் அவர்கள் தான்பெற்ற கல்வி இன்பத்தைச் சமுதாயத்தின் எல்லா நிலையிலும் பசிர்ந்துகொள்ளத் துடித்தார். அத்துடிப்பை உழைப்பில் வடித்தார்.

வானேலியில் : 20-7-72

மறைத்திரு செல்வம் அடிகள்

விளைவு— வடபகுதி மூலம் முடிக்கெல்லாம் பாடசாலைகள் உருவாகின. பின்தங்கிய கிராமத்துப் பின்னைகளைவிட்டு கல்விக்கற்று ஒருபுதிய சமுதாயமாக உருப்பட்டனர். வடபகுதி கத். பாடசாலைகளின் அதிபராக இருந்தபொழுது மலர்ந்த இப்பணி, அவர் ஆயராகியும் தொடர்ந்தது— இன்றுவரை வளர்ந்து வருகின்றது. வடபகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு கத். பாடசாலையும், கல்லூரியும் ஆயரவர்களின் இப்பணிக்குச் சான்றுகளன்றும் எழுந்து சிற்கும்:

என்றும் முடியாத முடிவுரை :

ஆயர் அவர்களின் வாழ்க்கையைப் பின்னேக்கி ஒரு மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்பொழுது ஒருபெரிய மெழுகுவர்த்திக்கே அவரது வாழ்க்கையை ஒப்பிடத் தூண்டுகிறது. எரியும் தீரியைப் பார்க்கிறோமல்லவா? மெழுகு சொட்டுச்சொட்டாக உருக உருகத்தானே ஒளி ஒளிர்கின்றது. தன்னை உருக்கியே அது உலகிற்கு ஒளி கொடுக்கிறது. அதேபோன்று அவரது வாழ்க்கையும். இத் தாய்த்திருநாட்டிற்காக உருகியது: இருபது வருடக் குருத்துவ வாழ்க்கை— இருபத்து மூன்றுவருட ஆயர் வாழ்க்கை— ஆக நாற்பத்திமூன்று வருடங்களாக மெழுகுன்ற அவர்கள் உருக்கியது: சொட்டுச் சொட்டு

காக அவர் உருக உருக வடபகுதி உருப்பெற்ற து. தனிதுளியாக அவர் உருக உருக வடபகுதி கத்தோலிக்க உலகம் உருவாகியது: மெழுகுவர்த்தி உருகியதும் இறதியாக ஓரி அணையும்னனர் மிகப் பிரசாரமாக எரியுமென்பார்கள். அயர் அங்கிலின் முடிவும் அவ்வாறே உடைக்கிறது. இத்திங்கள் படினேழாம் நாள் இருவு அவரது இறதிவேளை. மெழுகு உருகி முடிந்தது. முடியும் அவ்வேளையிலே சூழ இருந்தவர்களோடு மனம் விட்டுப் பேசினார்— நகைச்சுவை நிரம்பப் பேசினார்— எல்லோராயும் மகிழ்ச்சிக்கப் பேசினார். “இதோ! அணையப் போகிறேன் என்று அவ்வொளி பிரகாசமாக வீசியது. கூட இருந்தவர்கள் ஒரளவுபுரிந்துகொண்டார்கள். குழுமி வந்தார்கள். இறைவனை அவர்கள் இறைஞ்சி நின்றனர்: அவ்வேளை அமைதியின் அமைதியில்— ஆண்டவனில் ஆயர் அவர்கள் உயிர் நீத்தார்.

இளிக்கும் நினைவுகள் :

“உடல்கள் தான் இறக்கின்றன நினைவுகள் சாவதில்லை” என்று ஆங்கிலக் கவிஞருடையோன் கீட்டல் பாடினான். ஆம், அவர் உடல்தான் எம்மைவிட்டு நீங்கியது. ஆனால் அவர் நினைவுகள் என்றுமே சாவதில்லை. “ஊருக்கென்று வாழ்க்க நெஞ்சம் சிலைகளாகலாம்” என்ற கவிஞர் பாடினான். யாழ்ந்தில் ஆயர் அவர்களுக்குச் சிலைபுமே எனக்குத்தெரியாது. ஆனால் அவர் நினைவுகள் நாளை யாழ் நகர்த்தப் புனிதமரியாள் பேராலயத்தில் கூட விருக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் கொஞ்சில் என்ன நீங்கள் எழுந்து கவலைல்லூழும், என்னில் தோய்ந்து கைதயாரி, ஏவும் மாகி, நனவாகிச் சிலையாக உடையும்— கலையாக வடியும்;

“வழியும்நானே வாழ்வும் நானே” என்று கூறின விறீல்துவோடு ஆயர் ஒன்றித்து விட்டார். அக்கிறீந்து எம்மோடுவாழ்கின்றார்— அவ்வோடு வாழ்க்கையில் உறைந்த எங்கள் அன்புக்குரிய ஆயரும் எம்மோடுவாழ்வார். எம் நினைவில் என்றுமே வாழ்வார்.

அழகுரல் ஒசையின் அவலம் கேட்டது—ஆஸய மணியின் அரற்றல் கேட்டது—இகழ்ந்த இதழ்கள் புகழ்ந்தது கேட்டது—இடியென முழங்கி யோரின் இதயக் குழறலும் கேட்டது—இன்றைய கண்ணீர் கதறலுக்கு ஒர் அர்த்தம்! அழகை புலம்பலுக்கு ஒரு கருத்து! விம்மல் முனகலுக்கு ஒரு விளக்கம் — அன்றிருந்த ஆயர் இன்று இல்லை.

வாரி வழங்கிய வள்ளல் — தேறித்தெளிந்த ஞானி — காலத்தை எடைபோட்ட விவேகி — கருத்துச் செறிவை கொழித்த ஆட்சியர் — திரு மறையின் வச்சிரத் தூண் — எதையும் தாங்கும் இமயமலை — எவரையும் பார்வையிலேயே புரிந்துகொள்ளக்கூடிய பரம அவதானி — இப்படி அவரை உற்று நோக்கிய கோணங்கள் எத்தனை! எத்தனை!

ஆயன் என்ற சொல்லிற்கு ஆட்சிதந்தார் ‘அன்புத் தந்தை’ என்று. நமது கேள்வி அவரது விடை; நமது சுமை அவரது தீர்வு; நமது துண்பம் அவரது தவிப்பு; நமது குறை அவருக்கு உதவிபுரியும் முறை; நமது கண்ணீர் அவர் உள்ளத்தில் கசிந்த உருக்கம்; நமது தேவை! “என்ன வேண்டும்?” என்ற கேள்வி வடிசில் அவரது சேவையானது. நமது இலட்சியத்துடிப்பு அவரது வெற்றிச் சிரிப்பாக மாறியது. ஆயனை இழக்கலாம்! அறிவுநிறை ஞானியை இழக்கலாம்! சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் செம்மலை இழக்கலாம்! வேண்டியதைக் கொடுக்கும் வள்ளலை இழக்கலாம்! ஆனால், பாசத்தைக் காட்டிய நேசத்தந்தையை நாம் இழக்கத் தயாராக இருக்கவில்லை. எதையும் தாங்கிய இதயம்படைத்த ‘எமில்’ என்ற எந்தையின் இழப்பை சடு செய்ய நம் மால் முடியவில்லையே! நொந்து புலம்பும் அன்பு உள்ளங்களுக்கு விடிவும் தெரியவில்லையே! முடிவும் புரியவில்லையே!

மாணிக்க விளக்கு எங்கே? மரகதச் சுடர் எங்கே? மாபரன் கிறிஸ்துவுக்கு மகத்தான தம் வாழ்வைக் காணிக்கையாக்கிய ஆயன் நம்மைல் எங்கே? எமில் என்ற உருவும் மறைந்துவிட்டது. எமில் என்ற இதயமோ நம்முடன் உறைந்துதான் வதிகின்றது. அவர் காட்டிய வழியும், ஜாடிய நெறியும், தீட்டிய மொழியும், ஏற்றிய ஒளியும் மங்காது; மறையாது; அகலாது; அழியாது; அணையாத தீபமாய் அணைத்துள்ளங்களிலும் அன்புடன் மினிரும்.

— நீ. மரிய சேவியர்

இப்பதிர்கை யாழிப்பாளம், 20 இலக்க ரூப்களுக்குத்தெருவில் வதியும் திருவாளர் தீக்கலை ஜூமஸ் அங்களால் உரிமை பாளக்கார புளித ஒரையாறுவிவர அச்சங்களில் 1972ஆம் ஆண்டு அடி 27 ஆண்டு வியாழக்கிழமை அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.